

အသစ်ဝက်ဝက်ရပ်ပြီ

အံ့ဩစရာနန်းပြင်ဂျပန်နန်း

ပန်းချီ **အ** ပင်သီဒူ
သီလ

BURMESE CLASSIC .COM

သံသရာကြီး

ပြန်ကြည့်ရန် နှိပ်ပါ

14 NOV

နဂါးဗျံ

စာပေဖြန့်ချိရေး

ပန်းချီ သီလ

သံသရာကြွေး

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင် (သိမ်ထိုက်စာပေ)

အမှတ် (၂၃၂)၊ (၃၂) လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်မိုးစိန် (အောင်သာပုံနှိပ်တိုက်) (ပြ-၀၃၁၃၇)

အမှတ် (၁၇၂)၊ (၃၁) လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အပုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးဖေမျိုးဦး (အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ် (၁၂၉၉)၊ အောင်သုခ (၂၇) လမ်း၊ (၆)ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပုံကဏ္ဍ - Eagle (၃၁ လမ်း-အထက်)

အတွင်းပလင် - ကိုပေါက်

ထုတ်ဝေသည့်ခုနှစ် - ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (ပထမအကြိမ်)

အုပ်စု - ၅၀၀ ၊ စာနိမ့် - ၂၀၀ ကျပ်

စီစဉ်သူ - ဒေါ်

www.burmeseclassic.com

မင်းကို... ငါတို့မှာ
နေတာ.. တာဝပေါင်းများစွာ
ကြာပြီ.. အခု မင်းကို.. ငါတွေ
ဖြို... မင်း ငါ့အပေါ်မှာ.. ရက်စက်
စွာ အခု အခု အခု...
ငါ့အဖွဲ့ကြီးဖြိုဖြို..

ငါ... ရှက်ရှက်
စက်စက်... ကလဲ
တားချေမယ်...
မင်း သတိထား
ဖြို... နေပေ
တာ...

BURMESE
CLASSIC
COM

မင်း... မင်း
အယ်ဒဂျာလဲ... မင်းကို
ငါမသိဘူး... ထွက်သွား
ငါ့အိမ်ထဲက... ထွက်သွား
သွား - အခု - ထွက်
သွား...
J

အာဇာ... အာဇာ
အာဇာ...

ဟင်...

BURMESE
CLASSIC

အိပ်ခန်း: အပြင်ဘက်မှာ... ဒုား: ဖြစ်သူ၏
ပေါ်သံကြောင့်... ပြီးသန်းထိုက်... အိပ်ရာမှာ
လန်နိုး: ဝမ်းရသည့်... ..

အာဇာ...
ကံဒါ: ဖွင့်စစ်:
ပါ...

ပြီးသန်းထိုက်... ခုတင်ပေါ်မှာ
ထလျှောက်ပြီး တာဒါ: ကို ဖွင့်
ပေးလျှောက်သည့်... ..

အပေး
ဘာတွေဖြစ်
နေတာလဲ-

ဟင်...
ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဒါက...ရယ်...

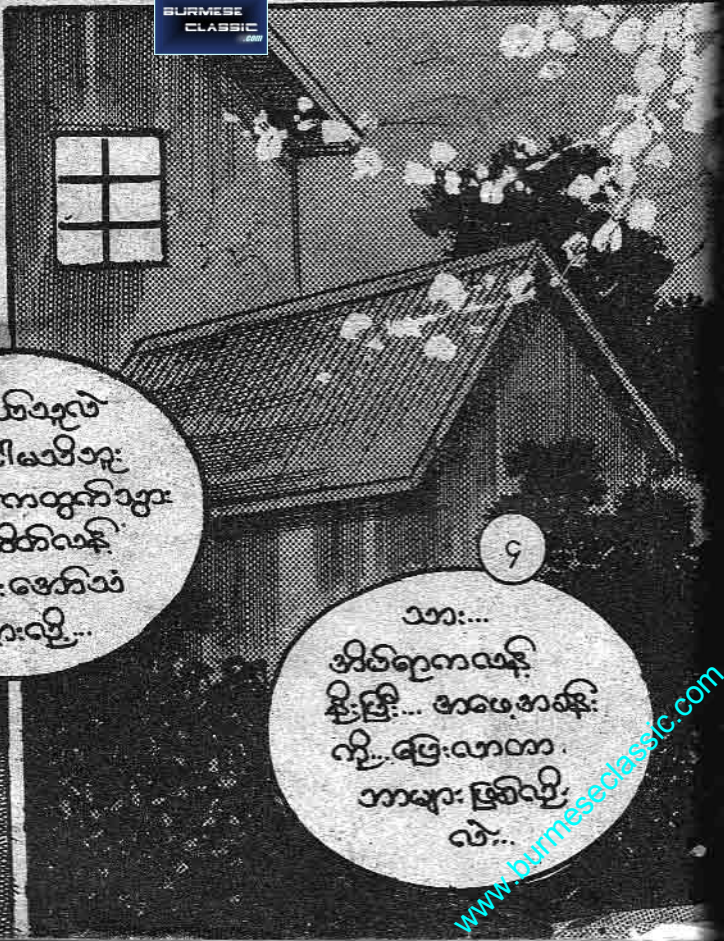

ဦးပန်းလျှက်က ဘာမှ မသိဘဲပဲ ဖြောနေပေ
မယ်... မျက်နှာပေါ်မှာတော့ ချွေးသီး ချွေးပေါက်
များစွာ ထွေခဲ့လျက်... ~~~

အပေး...
ဒီအခန်းထဲမှာ
အော်နေတယ်
လေ...

BURMESE
CLASSIC

မင်းဘယ်သူလဲ
မင်းကို ငါမသိဘူး
ငါ့အိမ်ထဲကထွက်ခွာ
ဆိုပြီး ထိတ်လန့်
တကြား အော်သံ
ကြားလို့...

၉

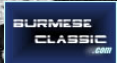
ဒါက...
အိမ်ရှင်ကလေး
နီးပြီး... အပေးအခန်း
ကို... ဖြော့လာတာ
ဘာများ ဖြစ်လို့
လဲ...

ဟင်...
ငါ့အော်နေ
တယ်...

ဟွန်တယ်
အဖေ... အဖေအော်
နေတဲ့က...ထိရင်အန်
တကြား....

ဟော့ပြီ...
အော်ကာ ဖြစ်မှာပါ...
ဘာတွေ အိပ်မက်မက်ပြီ...
အော်မိသလဲ မသိပါဘူး
သားရယ်... ကဲ... ကဲ...
သွားအိပ်... သွားအိပ်
အဖေဘာမှ မဖြစ်
ပါဘူး...

ကောင်...ဆက်က ဖတ်ပြော
သေး... စကားကို...သံသယ
မထိစွာ ကြည့်ရင်း... အချိန်
လွန်ကို မျက်စိကစားလျှက်
သတိ... ~... ~... ~...

ကဲပါ...သားရယ်...
အချိန် မနည်းကော
ဘူး... သွား အိပ်ကော...
အဖေ ...ဘာမှ...
မဖြစ်ပါဘူး...

တစ်ခုခု အိပ်မက်
မကဲပြီး ပေးပေးတာနေ
မှာပါ... ဟင်...ဟင်... အဖေက
ဟိုဘက်နားကလည်း... ဒီလိုပဲ
ပေးပေးဖို့ပဲ... မင်းအဖေမိန်းက
ထိတ်စရာကလေး... ငြိမ်ဖွားတယ်...
ပြီးတော့လည်း ဒါကမှ
ပေတင်ပါဘူးကွာ...

ဖခင်က ပျောက်ခဲ့တဲ့ အဖွားနဲ့ မြေအောက်မှာ
ပေမယ်... ကောင်းဆင်က ကြည့်ဦးမို့...

အဖေ...
ရွေးချီးရွေးချောင်းပေါက်တွေ
ထွက်လှချေလား...
ဒီဟောင်းလည်း
မပူအိမ်ကဲဘဲနဲ့...

ဟင်... ခြေခံ
အေးကွာ... ဒါက
လည်း... ထွက်ဖို့နဲ့
မေ့ပါဘူး...

ဦးဘန်းထွက်လှည့်
ချွေးထွေကုဦးသွတ်
လျှောက်စဉ်.....

ကဲ... ကဲ...
သွား နှိပ်လော့...
သား အာဖလှည့်
မိပ်ကော့မယ်...

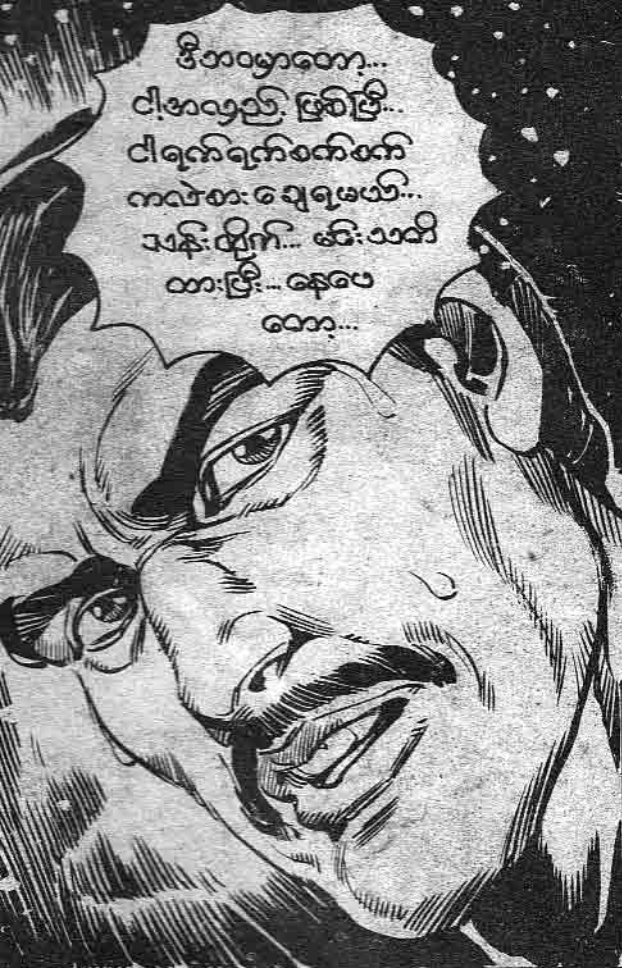
ကောင်းဆက်... အခန်းမြင်
ထွက်ခါပေမယ်... မစင်
ဖြူသူ... အခန်းထဲ လှည့်
ကြည့်... လှည့်ကြည့် နှိပ်မယ်...

သူ နားနှိပ်ဆက်ဆက်
ကြားခါရတာ... အာဖ
အသံပဲ ဆိုတာတော့
တယ်လို့မှ... မရှားနိုင်ပါ...

သားဖြစ်သူ ထွက်သွားသည်နှင့်...
ဦးဖန်းထွန်း အိပ်ရာခွဲတစ်
ထက်ထွင်း ထိုးရင်း သားဖြစ်
လို့... ဖခင်ဖန်း သက်စိတ္တ... မှတ်ထွက်
လျှောက်မိသည်... ~... ~...

ဟို...
ဟို...
ဟို...

ဒီဟာမှားတော့...
ငါ့အလှည့် ဖြစ်ပြီ...
ငါ့ရက်ရက်စက်စက်
ကလေးစားချေချေပေါ့...
ဖန်းထွန်း... မင်းသား
ထားပြီး... နေပေ
တော့...

နားထဲမှ မထွက်နိုင်တော့
ကြားမိနေသေး... အိပ်မက်
ထဲမှ... လူတစ်ယောက် ပြော
တော့ကို ဦးဖန်းထွန်း
စဉ်းစား၍ မရတော့ဖြစ်
နေခဲ့သည်... ~... ~...

အိပ်၍ မွေးအူသ
တစ်စုက... အိမ်ခြံဝ
မှ... စုစုပါးပါး...
၁

ဦးဘန်းထွိုက်...
ကုန်ပေါ် ဖြန့်
လှေချဉ်း... ခေါင်းထဲ
အထွေးဝဉ်က...
ကန်းစိတ်ရောက်
လာကော့သဉ်ဉ်...

ဘယ်သူများ
လဲ...

ဘယ်အနီးက
ဟင်္သာကန်မှ
ကလဲ...

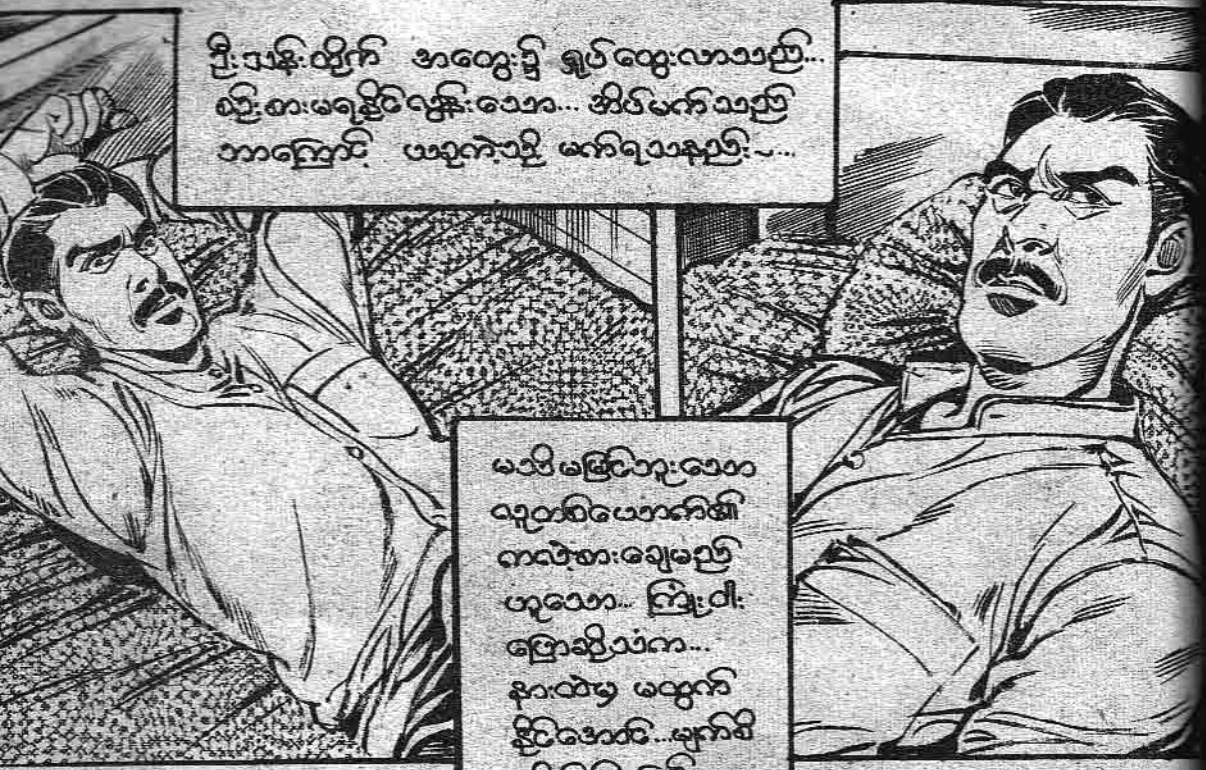
ဘာကြောင့်...
ခွဲစဉ် ကြိမ်းငါး
ကလဲ...

ငါ့အထွေး
လှေစီး မိလှေ
လဲ...

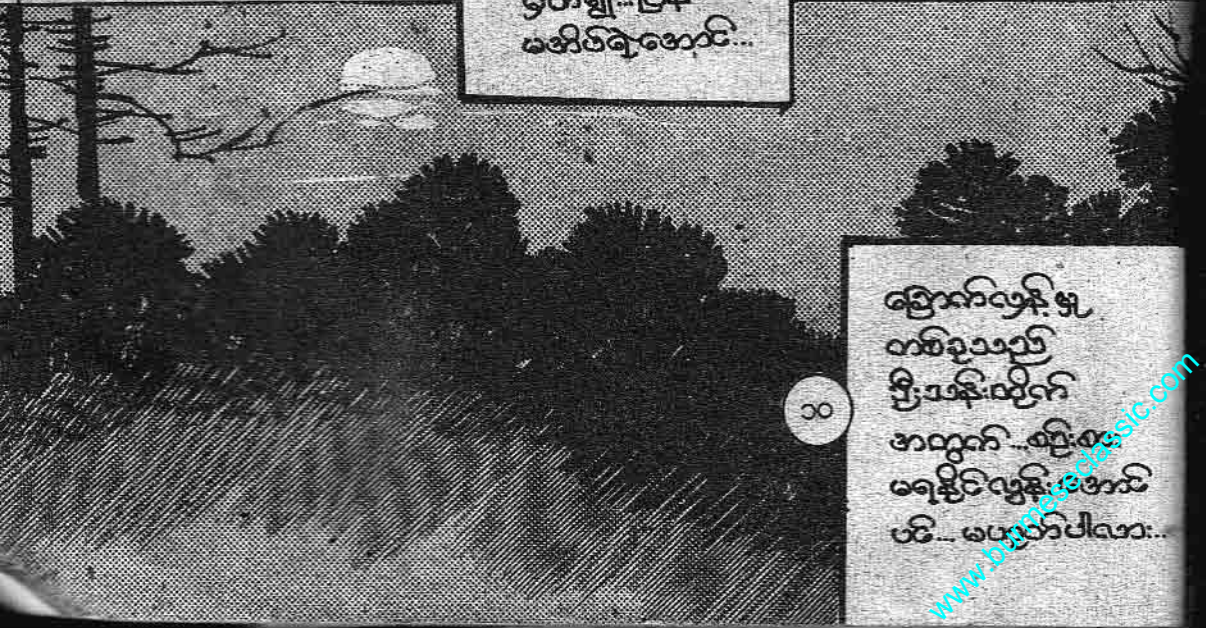
ငါ့ဘဝမှာ...
ဤစား အနစ်နာခံပြီး
အခုလို စီးဖွားဖြစ်လာခဲ့
တယ်... တယ်...
မဟုတ်တာ မေ့လျော့ခဲ့...
ပါသွား...

ဘာဖြစ်လို့...
ငါ့ကိုသာကြိမ်ငါ့...
ငါလိမ်...

ဦးပန်းလှိုင် အထွေး၍ ရှုပ်ထွေးလာသည်...
ဤစား မရေနှိုင်လွန်းသေး... အိပ်မက်သည်
ဘာကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ဖက်ရသနည်း...။

မသိမမြင်ဘူးသေး
ရုတ်တရက်ပေးတာ၏
ကလေးစားချေမည်
ဟူသေး... ဤငါ့
ဗြောဓိသံက...
နားထဲမှ မထွက်
နိုင်အောင်... မျက်စိ
မှိတ်၍... ဗြန်
မအိပ်ရဲအောင်...

ဗြောက်လှန်မှု
ကစ်ခုသည်
ဦးပန်းလှိုင်
အထွက်... ဤစား
မရေနှိုင်လွန်းအောင်
ပင်... မဟုတ်ပါလား...

အာဖေ...
သားသားကော
မယ်...

ရပြန်
ဒေဝ...ဒေဝ...

သားဖြစ်သူ ကောင်းဆက် အလွတ်ရုံပညို...
ကားမောင်း ထွက်သွားသည့်ကို ဦးဒန်းထွက်...
အိမ်ထဲမှ ရယ် ကြည့် နေမိလေသတည်း.....

ကားလေး ပျောက်ကွယ်
သွားမှ...အိမ်ကံပါ့အား
သော့ခတ် လိုက်ကော့ခါ...

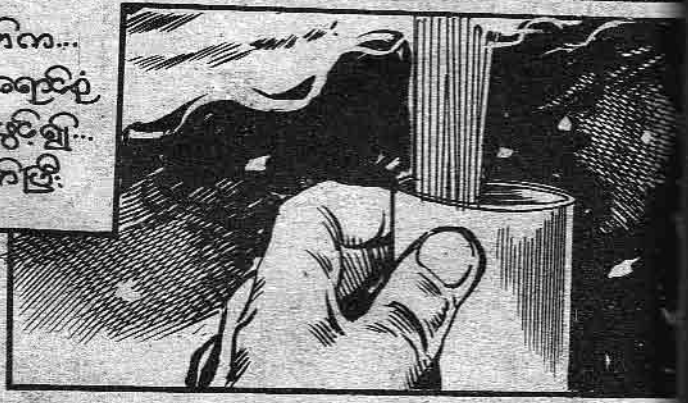
ထိုနေ့က... အိမ်ထဲက...
ဘုရားဆုံး ဘွဲ့ ထိခဲ့လေသည်...

ခြားစားတဲ့ ရုပ်ပွား
လက်သည် ဘုရားဆုံး
ပလ္လင်ထက်၌...
သဗ္ဗပါပိစ္ဆာ စံချက်...

ဦးအန်းထိုက်က...
လျှပ်စစ်မီးရောင်
ခလုတ်ကို ဖွင့်၍...
မူလကဗွီကဗွီ...

အာမွှေးနဲ့အာဝဠာများအား မီးညှိ၍...
ဆက်ကပ် လှူလှိုက်သည်... ~...

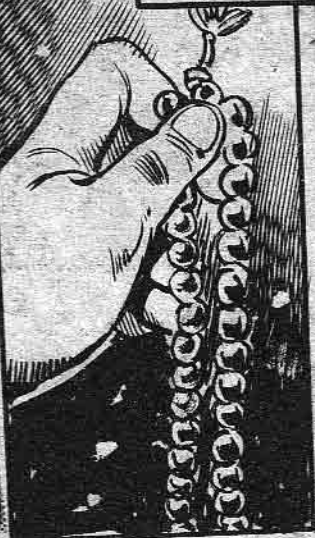
ထိုနေ့က...ဘုရား၏
ရှေ့တွင်...ပူဆစ် နူးထုပ်
ထိုက်က...လက်ဖျတ်
ချိ၍... မော့ဖွဲ့လှိုက်
သည်... ~...

ဘုရားတ
တပည့်တော်သည်
ဘုရား တရား သံဃာ
ရတနာတို့၏အား
မမေ့လျော့ခဲ့ပါ
ဘုရား...

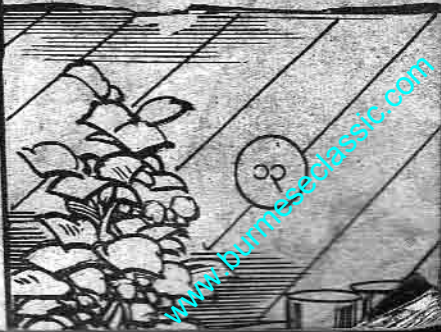

ပျိုအတွက်ကြောင့်...
ညဉ့်ကလွဲ မကောင်းသော
အိပ်မက်ဆိုပြီး များအား ဖယ်
ရှားလျက်...ကောင်းသော
အထိတ်နိမိတ်များသော
ခြင်မက်ရပါလို့၏
ဘုရား...

ငြီးငွေ့နိုးထိုက်သည် ချစ်ဖွားတော်အား
မော်ဖူးရပြီ... ညဉ့်က စိုးရိမ် ထိတ်လန့်
ဖွယ်ရာ... အိပ်မက်အတွက်... နောက်
မမေ့မိရမိ... သူတောင်းနေသည်...

ငြိုးစွ...သိလဒါနန္တေ ခံယူငြိ...စိပ်
ပွတ်ပျံ့လျက်...ရတနာတို့၏အား
အားရုံပြု၍... ဂုဏ်တော်ကိုး၏အား
ပုံမှန်စွာဆို၍... ပွတ်စိပ်လျက်၏။

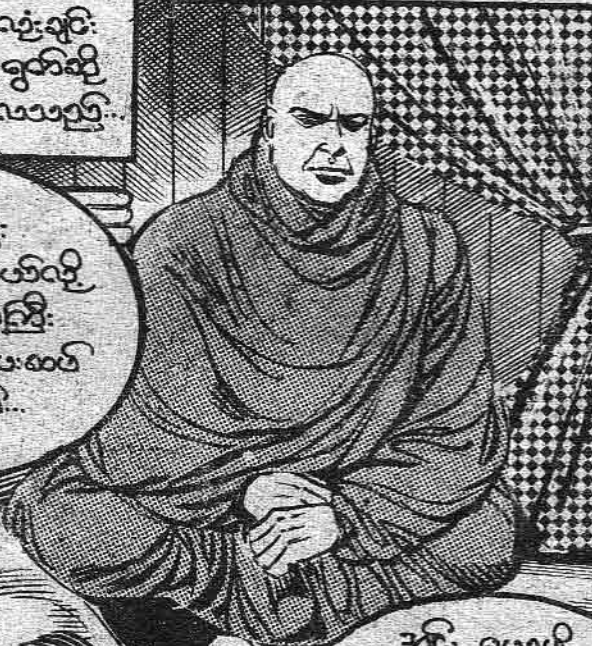
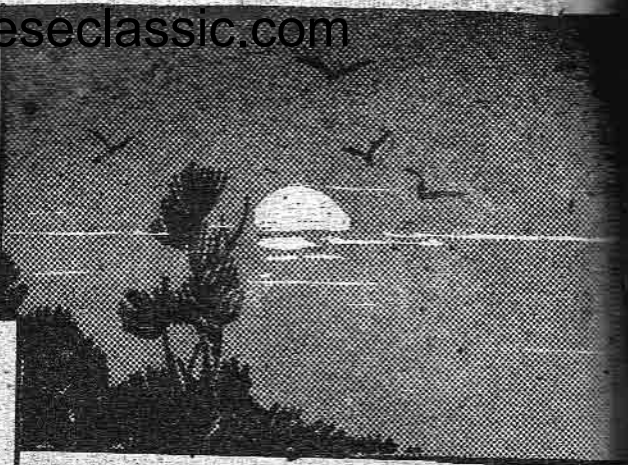

မုတေဝား... အဖွဲ့... နည်းတူ...
များ... မီး... တိုက်... မှု...
တကုလ... ခွဲ... အဖွဲ့...
လွှဲ... နေ... ယ...
...

ဦး... အဖွဲ့...
များ... အဖွဲ့...
မှတ်... ဖွဲ့...
... အဖွဲ့...
စိတ်... မှု...
စိတ်... နေ... ယ...
...

သံသရာ...
သို့... အဖွဲ့...
မ... အဖွဲ့...
မ... အဖွဲ့...
ရ...
...

အဖွဲ့... အဖွဲ့...
... အဖွဲ့...
... အဖွဲ့...
... အဖွဲ့...
... အဖွဲ့...
... အဖွဲ့...
...

ဖေးထပ်ရခိုက်...
ရယ်ရခိုက်နဲ့...
သစ်ခြင်သလိုမရှိ
ရပြီလော... သံသရာ
လျှပ်တော
တာပဲ..

ဒါကြောင့်...
ကိုယ်က အပေါ်ဖို့
အနိုင်ရတိုင်း... အနိုင်
မလျှင်နဲ့... ပြီးသွားတာ အသစ်..
အသစ်သော သံသရာကြောင့်
တစ်ခြင်းပဲ.. ဤသူ ခံရသူတွေ
အဟောင်း အဟောင်းသော
သံသရာကြောင့်ပေးဆပ်
ရတာပဲ ဒုကာကြီး..

အာရုံစိုက်၍ ပေါ်ပေါက်သော ဆရာတော်
ငြိမ်ညာသာမိ၏ ဗုံနှိပ်ကာ ထင်ရှားလာပြီး
တစ်ခါက ဟောကြားဖို့ဖူးသော တရားကို
ယခုပင် ဟောပြောနေသလို ကြားယောက်လာ
မိ၏ ~... ~...

မင်းကို ငါ့ထွက်ခွာနေတာ
ဘယ်လို ဆုံးရှုံး ဖြစ်လို့... အခု မင်းကို...
ငါတွေ့လို့... မင်း ငါ့အပေါ်မှာ ရုဏ်းစက်ခဲ့...
သမား... ဒီဘဝမှာတော့... ငါ
အသေပျံ့ ဖြစ်လို့...

ညက အိပ်မက်ထဲကလွှဲ
ရပြောသွားလော့ စကား
ကို... ဗြန်ဒါးပေးဖတ်
လာမိ ဗြန်ဒါးဖြင့်...
နွတ်မှ တွေ့ရတယ်
ဗြန်ဒါးပေးပျံ့... ~...

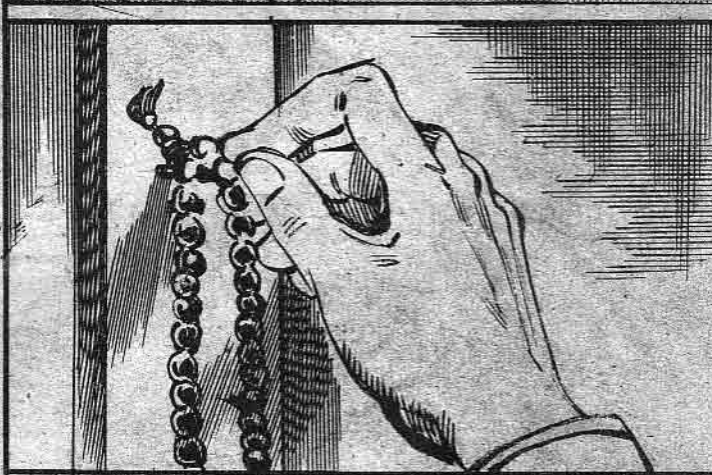
ဟု... ဟု... ဟု...

တစ်ခါလော့ ဘဝက ပြောသလို
ရုဏ်းစက်ခဲ့မိ၍... ပြောသလို...
ဗြန်ဒါးပေး ဖေးဆယ်ရမည်နည်း

ခင်စက်ခြင်းဆိုသော ခဏားအရ...
တစ်ဖက်လူ၏... ခံစားရမှု၊ ဖြင်းထန်
စေသည့်ပင် ~... ~... ~...

သို့ဆိုလျှင် သူ့သည်လည်း
ဖြန့်လှည့်ပေးဆပ်ရမည့်
ဆိုလျှင်... ဖြင်းထန်စွာခံစားရ
တော့မည်ဟု မဟုတ်ပါလား...

ဧည့်ခန်းမှ... တယ်လီဖုန်း ခြည့်သံကြောင့်
ငြီးသန်းထွက်... ထိုင်ရာမှ ထကာ... စိတ်ပူလို့ထို
ဖြန့်ချိတင်ပြက်သည်.....

နောက်တော... မေ့ပြန်ဖို့ထဲ ထွက်လာ
လာ... တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်
လှိုက်သတည်း...

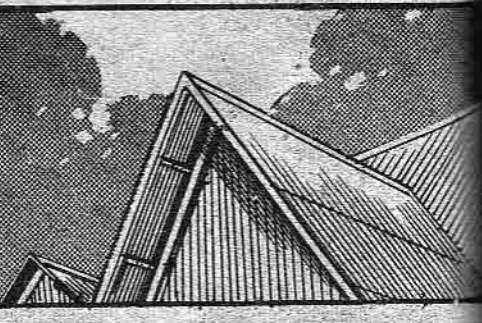
ဟယ်လို...

ဦးဒန်းထိုက်
ရှိပါသလား...

ဟွန်ပါတယ်
ဒန်းထိုက်ပါ...

ရပြန်...
အစ်ကိုကြီး
ကျွန်တော်...
ဒန်းကြွယ်
လေ...

ဟင်...
ဒန်း... ဒန်းကြွယ်
ဟွန်လား...

ဦးဒန်းထိုက် မှာ... ဒန်းကြွယ် ဟူသော
အသံ ကြားလှိုက်သတည်းနှင့်... မျက်လုံးအစုံ
ဖြူကျယ်ကာ... အံ့အားဒန်သွားချလေသတည်း...

ဟင်း...ဟင်း...
ဟင်း... အစ်ကိုကြီး
ကလေးညှိုး ကိုယ်ညှိုး
အသံတော်စီ ကိုယ်
မမှတ်မိတော့
ဘူးလား...

နေ...နေဦး...
ဒန်း...ဒန်းကြွယ်က
မေးသွားပြီလေ...

ဟာ...
အစ်ကိုကြီးက
လေးညှိုး...ကျွန်တော်
မသေလို့...အစ်ကို
ကြီး ဘီ ဖြူးအော်
တာပေါ့..

ဘယ်လို
ဒန်း...ဒန်းကြွယ်
မေးသွား...

ဟုတ်တယ်
လေ... ၃၉

ဟာ...
 မဖြစ်နိုင်ဘူး-
 ဒါနဲ့ ကြွယ်က လူ့ဆက်
 ခွနဲ့- ထောင်ကျသွားတာ
 ထောင်ထဲမှာ မကျနဲ့
 မောဖြစ်ပြီး ဒေသသွား
 တာ- ငြိမ်းပြီး...

ဒါနဲ့ ကြွယ်
 အတွက်... အိမ်မှာ
 ရှောင်လေ့ရှိသွားတဲ့
 တာတွေထောင်
 ကျွေးပြီးပြီး...

ဟား...ဟား...ဟား...
 အဲဒါ ကြောင့် ကျွန်တော်
 ယုံကြည်ကြောင့်... မသေ
 တာပေါ့... အစကုန်ပြီး...
 ဒါတွေထားပါ... ကျွန်တော်
 နယ်မှာ အလွတ်သွား
 လွယ်မလို့... ~~~

အဲဒါ...တွေ
 ဆယ်သိန်း လောက်
 ပေးစမ်းပါ... အဲဒီအတွက်
 ကျွန်တော် အိမ်လာမလို့...
 အစကုန်ပြီး ဂြိမခို သိချင်လို့
 ဖြန့်အရင်ဆက်လျက်
 တာ.....

အဲဒါ...
အစ်ကိုကြီး... အစ်ကို
လှူဒါန်းလောက်လား...
မယ်... ဒါပဲနော်
အစ်ကိုကြီး...

တစ်ဖက်မှ ဖြန့်ဆက်သူက...
ဖြန့်ကို ဗြန့်ချင်တာသလို့...
ဦးဒန်းထိုက်... ညည်းညူလို့
ခါတော့သလို့... ~..

ဒန်းကြွယ်
ဒန်းကြွယ်... မသေ
ဘူး... ဒီကိလေးဦး
မယ်... ဒွက္ခပေးဦး
မယ်... ငှီး...

ညည်းညူစဉ်းမှပင်... အတိတ်၏
အရိပ်များက... အာရုံထဲကို...
တို့၌... ထင်ရှောက်လာပါကော၏...

ချစ်သောကြွယ်ဝသော...
ပြုံးပန်းခက် နှစ် ခေါ်ကြော့
ဝှို့စွာ... သားနှစ်ယောက်
ရှိခဲ့လေသည်... ~... ~...

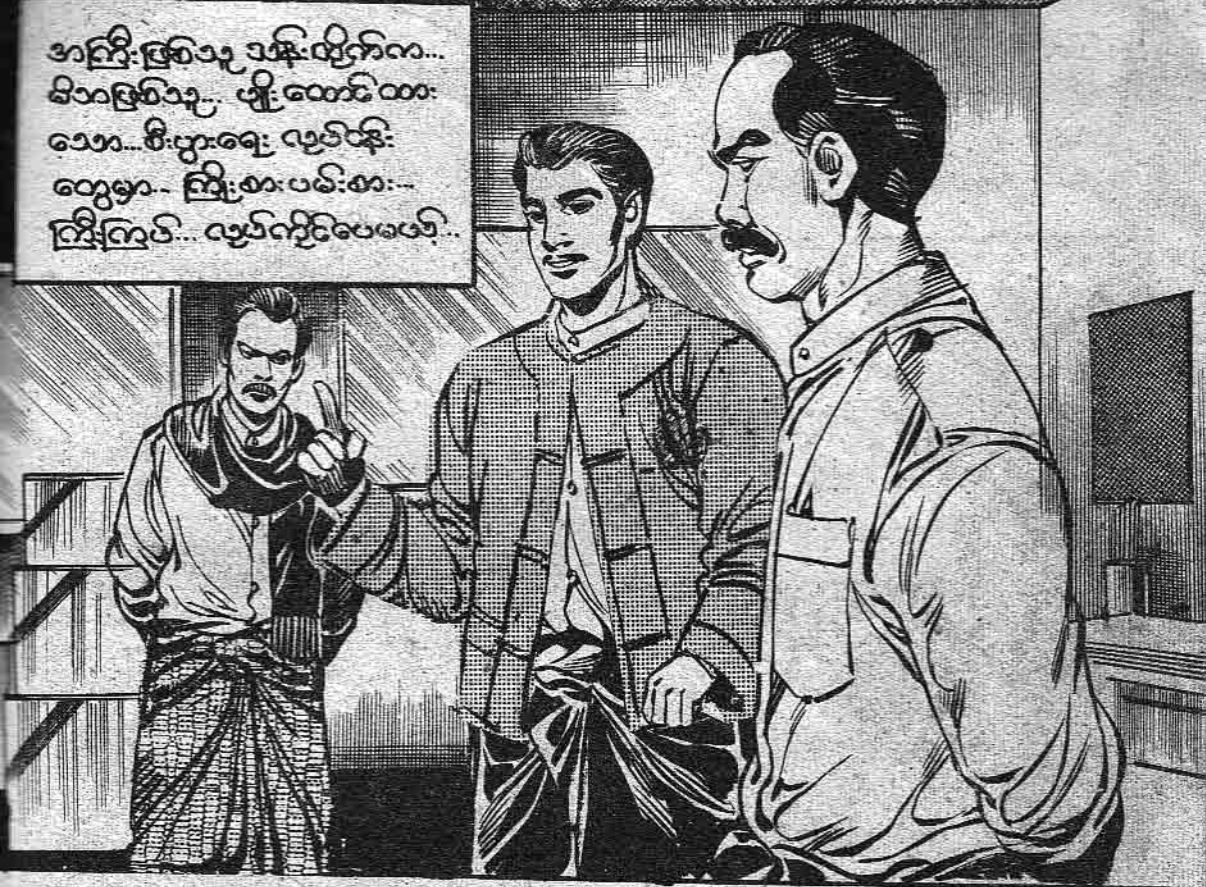
သားအကြီးက ဒန်းထိုက်...

သားအငယ်က...
ဒန်းကြွယ်...

ဤအထက်ရှိနှစ်ယောက် ချစ်ခင်
ကြပေမယ့်လည်း... ဝါသနာ
စရိုက်ချင်းကတော့ စာနဲ့ကျင့်တာက

အကြီးဖြစ်သူ ဖန်ကြက်က...
မိဘဖြစ်သူ... ဖျိုးထောင်ထား
သော...စီးပွားရေး လွှတ်ငန်း
တွေမှာ... ကြီးစားပမ်းစား...
ကြီးကြပ်... လွှတ်ကိုင်ပေးမယ်..

ညီဖြစ်သူ...
ဖန်ကြယ်
ကတော...
ပေသည့်
ကောသည့်
သောက်သည့်
စားသည့်...~

မဟုတ်ကလေး...
ငါ့သောက်ချင်နေပြီ
မြန်မြန်ပါကလေး...

ဟုတ်က...
လာပါပြီ ဆရာ
ရပါပြီ..

ဖဲပိုင်း တကာ
ဖဲပိုင်း ရှေ့တိုင်း
ပြာယနာ ခကာ
ခကာ...တက်သပြည်

ဟေ့ကော်
တွေ... ဖဲတက်ချင်
ဖျောက်နေတယ်...
ဘယ်သူ့ပီမှာ
လဲ...

ဟာ...
ကျွန်း ကြွယ်
ကလေးဦး အတူတူ
ကစားနေကြတာပဲ...
ဘယ်သူ့ပီမှာလဲ...

ဒေါ့...
မယိုရင်... ဒီ
ဗွိုက်ခံတွေ ငါ့ပီမီး
တယ်ကွာ...

ဟာ...
အဲလိုမလုပ်နဲ့
လေ...

လုပ်တယ်
ကွာ...

လူငါ့ရင်...
လူတယ်ဟာ...

လူငါ့
ထိုးတယ်ကွာ...

အခုကဆိုင်ကျ ဖြစ်တော့လည်း...
မူးပြီး သောက်လုနီး ဖြစ်လည်း...

ဟေ့ကောင်တွေ...
ခင်းတိုက်... အာ
ကြည့်တာလဲ...

ဟာများ...
ခင်းများ မူးရင် ဖြစ်
အိပ်တော့ လာရင်
မနေနဲ့...

ဒေသနာ
မင်းလှိုင်ကောင်က...
အနီး ကြွယ်ကိုင် နိုင်ရ
တယ်ပေါ့လေ...
ကဲကွ...

ဟာ...
ခင်းများ လူပါးဝလှ
ချည်ကား...

ခေါး...
ပရော့...ဘာဖြစ်
လဲ...

ခင်ဗျားတော
နာတော့မှာပဲ...

ခေါင်မာ...
ရော့ကျယ်တဲ့ကောင်...
ငါက လက်တွေ့ပဲ
ကြိုက်တာကွ...
ကဲ...

ကစား
ခေါ့ကောင်...

ခွဲ

ဟာ... ကိုလိ:
ဘုန်းကြွယ်... မေ့လိမ့်
နဲ့ဗျာ... ဗြဟ္မာနာတက်လို့
ဆိုလိမ့်ဘုရင့် ကျွန်တော်
ထမ်းထက်နေပါ့မယ်..
မေ့လိမ့်နဲ့...
တောင်ပန်ပါတယ်..

ညွှန်ပေး နည်းလမ်းပေါင်း
များစွာနှင့် ဗြိတိသျှန်တော်
လွန်းသဖြင့်... သန်းကြွယ်
...ခဏ ခဏလျှောက်
ဖြေရှင်းရယူပါဗျာ...
အစောဆုံး မကတ်.....

သန်းကြွယ်ရာ...
မင်းတာမှ မလှုပ်စေ
လျှော့ အိမ်မှာပဲ
ခိမ်နဲ့ ထိုင်စား
စမ်းပါလော့...

ဒီလို ဗြိတိသျှန်
တွေလိုသာ သိရင်...
အဖေနဲ့ အမေ...စိတ်
သင်းရဲ့ ငြိမ်စရာလွှာ...

အင်းပါ...အစ်ကိုကြီး
ရာ... ဗြိတိသျှန် မဖြစ်ရင်
ဦးရှေ့ မဟုတ်လား (၂၀)
အိမ်မှာတော့ ကပ်မနေ
နိုင်ပါဘူး... ပျင်းစရာကြီး
အိမ်ပြန်ဖို့လွန်း
ကယ်..

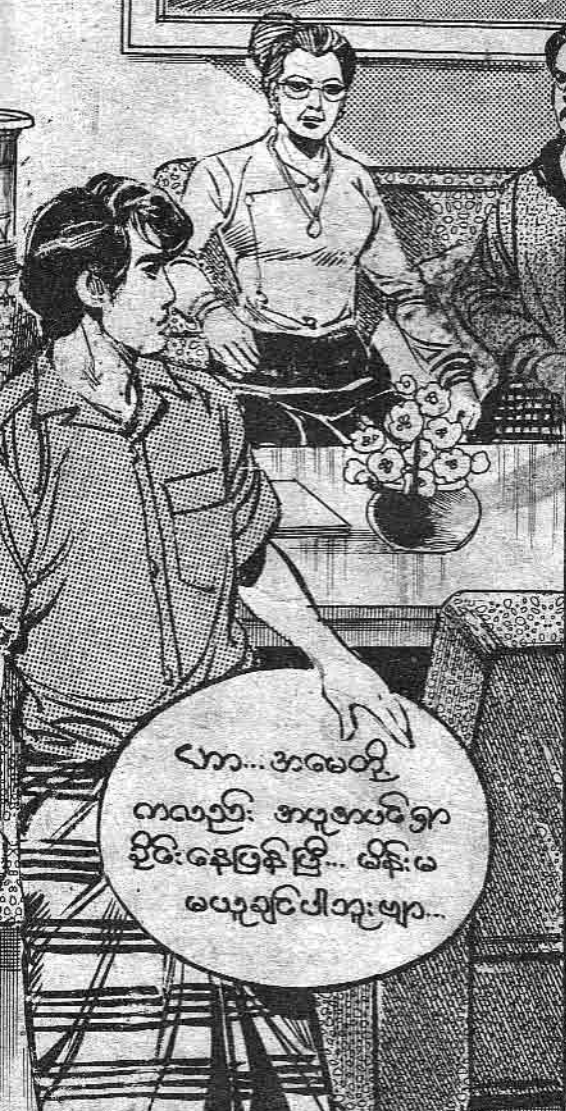
ဤတို့နဲ့ တစ်ကားတော့
ငြိမ်သွားစို့ပါအံ့ဦး...

ဒေါ်ဦးမိအောင်
အိမ်ထောင်ပြုဖို့...
ဟိုက်တို့နဲ့ ဤ
ဗြန့်တော့လည်း...

ပထမတော့
ပျော်စရာပေါ့...နောက်
လည်း...ကျရော...
ဟိုဟာပူဆာ ဒီဟာ
ပူဆာ... လျှိုတာမရ
တော့...

ဘုဦးကေလို့
ဆိုည့်လာရော့...

ဟာ... အမေတို့
ကလည်း အခုအထိခွာ
ခိုင်းနေပြန်ပြီ... မိန်းမ
မယူခွင့်ပါဘူးဗျာ...

နောက်... ဟို
မသွားနဲ့... ဒီမထိုင်
နဲ့... ဟိုအချိန်သွား
ဒီအချိန်ပြန်လာ
နဲ့...

အံ့မလေး
ပုဂ္ဂိုလ်များ... ဝေးပါရဲ့...
ဧည့်စားရင်းနဲ့ကောင်
မွန်းကျပ်လာတာပဲ... JE

သူ့အကြောင်း ခြေချက်နှင့်...
သူကတော့ ဗဟိုနေသည်...
ငွေလွှဲလျှင်.. အဖေဆီတစ်မျိုး
အမေဆီတစ်မျိုး လျှင်
တောင်း ဖြစ်...

သားဆို အဖေပါ...
အလွန်လွန်ကဲ ခြေချက်
ကပင်.. အဖေနှင့်
အမေမှာ ရှေ့ဆံ့
နောက်ဆံ့ ဆွဲပါ
ခဲခြေတော့သည်...

ဘာပဲ ဘာပဲ မရှိ
တော့၍... ဘုန်းကြွယ်
စရိုက်တွေ... ခြောက်
မလာဟု... မွေ့လျော်စိတ်
ပေးလေ့ရှိ... ..

ခွဲခြားက ခွဲခြားပင်...

တွေ့လို့လာပြီဆိုခြင်းတော့ အခုကွဲ အမှန်ကပ် လေသတည်း... ..

ဟိုတစ်နေ့က
တဲ... ငါ့... ဘေးထွင်း
ပေးလိမ့်ကတည်း
မဟုတ်လား...

၃၀

ဟာ... အစ်ကိုကြီး
ကလည်း... ဗိုက်ဆံ
ငါ့... ဘေးထွင်း
ရအားလဲ... ကန်ပိုင်းက
တောင်... မရှိဘူး...

လွယ်လွယ်
မဖြောင့် သနားကြွယ်
မင်း အဖို့တွေ ငါ့ဘေးထွက်
ကိုပဲ... ချာကြည့်စမ်းပါဦး...
လွယ်လော့...ရဦး

ခရာရာမငြိ
ပါဘူး...အစ်ကိုကြီး
ကပ်ပေးတာလေး ခြံနေ
တာပဲ... ကဲပါ အစ်ကို
ကြီး...လွယ်စမ်း
ပါ...

ကျွတ်...
မင်းနဲ့တော့ခက်တာ
ပါပဲကွာ... ကဲ...ရော့
ရော့... ရွှေတာ...
သုံးဦး...

ခိတ်ချ...
နက်ဖြန်ဆို
ဖြတ်ဖြီ...

ဟာ...
ဒီကောင်...

ပြောရင်း ပြေးထွက်သွားသော...
ညိုခြစ်သူကို ကြည့်ရင်း...
သနားထင်ရင်း... ရင်ဆော့ကုန်ခဲ့...
ရင်ကုန်၏... ~... ~...

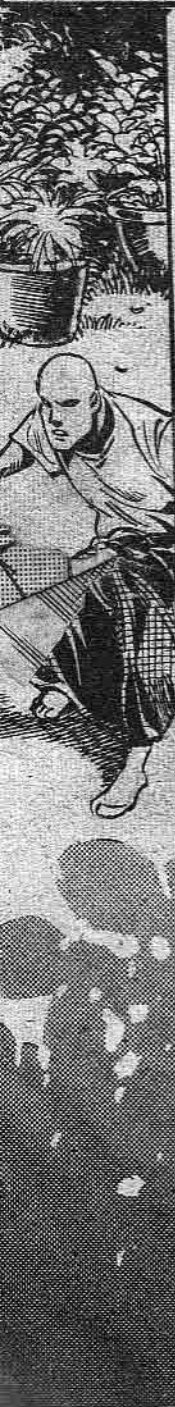

မပေးလို့ပေမယ့် အာရင်... မိဖာအာရင် အားလုံးက...
ညိုအာရင်ကို နှစ်ပေးကပ်လို့ ဆိုလိုသလိုဆိုတော...
လည်း... ပေးနေရလေသလို... ~... ~...

ဒါပေမဲ့ ညိုခြစ်သူက...
ထိုအာရင်များကို ခွဲပေး...
ရမည့် ခွဲယူမည့်ဟဲ့...
စကားတစ်ခွန်းမှ မဟာ...
သလို အာရင်ကတော့...
သူ စိတ်ချမ်းသာရမည်...

ဒီလို နေအားရက...
ကပ်နေတော့... ညဉ့်
ဖြစ်သူ အတွက်... ဘယ်
လိုမှ... ခြေစင်းပေးလို့
မရပါဘူး... ဩဇာနာက
ကြိုရလေတော့သည်...

ဆရာ... ဆရာ...
ဆရာညို... ဓားထိုးမှု
ဖြစ်လို့လား...

ဟေ...
ဘယ်... ဘယ်
မှာလဲ...

စားပေးတာဆိုပြီး
တစ်ချိန်မှာ... ဆရာ...
အထူးခံရတဲ့လူ
တော့... ပွဲချင်းပြီး
သေသွားတယ်
တဲ့...

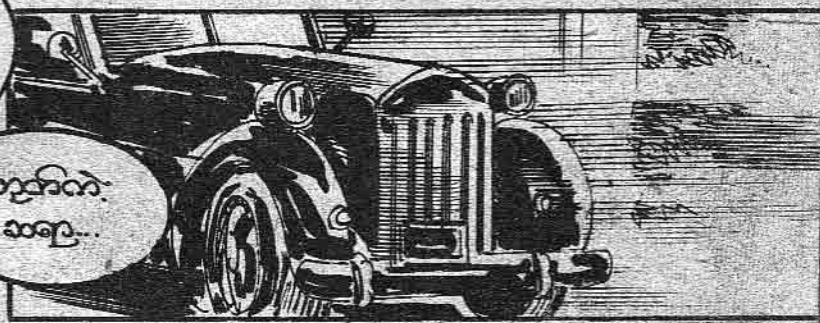
ဟာ!!!

အဲဒါ...အခု
ဆရာညိုကို ရှေ့ဆောင်
ဖမ်းခေါ်ပေးပါ
တယ်...

ဟဟ...ဟဟ...
ငါတို့ရဲဗိုလ်သွား
ကြံ့ခွင့်အောင်...

ဟဟဟဟ...
ဆရာ...

ကားပေါ် အဖြစ်
တက်ကာ... ရှေ့ဆောင်
ပို့... ခေါင်းထွက်
ခွင့်ကြံ့တော့၏...

ရဲ့အဆုံး ရောက်တော့... သံတိုင်တွေ ကာထား တဲ့...
အဆုံးကျပြီး ထဲ ရောက်နေတာ... ညှိ ဖြစ်သူကို
တွေ့လျက်ရသော... ငြိတ် ဆိုသွား ရု၏... ~..

လူမျိုက်..လူမျိုက်
ငါ့အထန်တန်
ဆုံးမ ဖြောဆိုနေတဲ့
ကြား..က...မင်း..လွှာ..

မှတ်မိသေး
လား... မင်းကို ငါ
ဖြောဆိုတဲ့ စကား...
ကို...

အိမ်မှာ... ဇိမ်နဲ့
နေပါ ဆိုတာလေ...
ခုတော့ ဒီလိုနေရာမှာ...
မင်း ဇိမ်နဲ့ နေဖို့
ရသေးရဲ့လားလွ...
ဟင်...

ဟုတ်ပါတယ်...
အစ်ကိုကြီးရယ်...
အစ်ကိုကြီးကောင်းကို
နားမထောင်မိဘဲ...
ခွင့်ပြုရတာပါ...

လွန်တော်မိုက်ဖြစ်
လွန်တော်မပါ့မယ်...
ဒီအဖြစ်ကြောင့်...
လွန်တော်ကျောက်
ဆပ်မှာပါ...

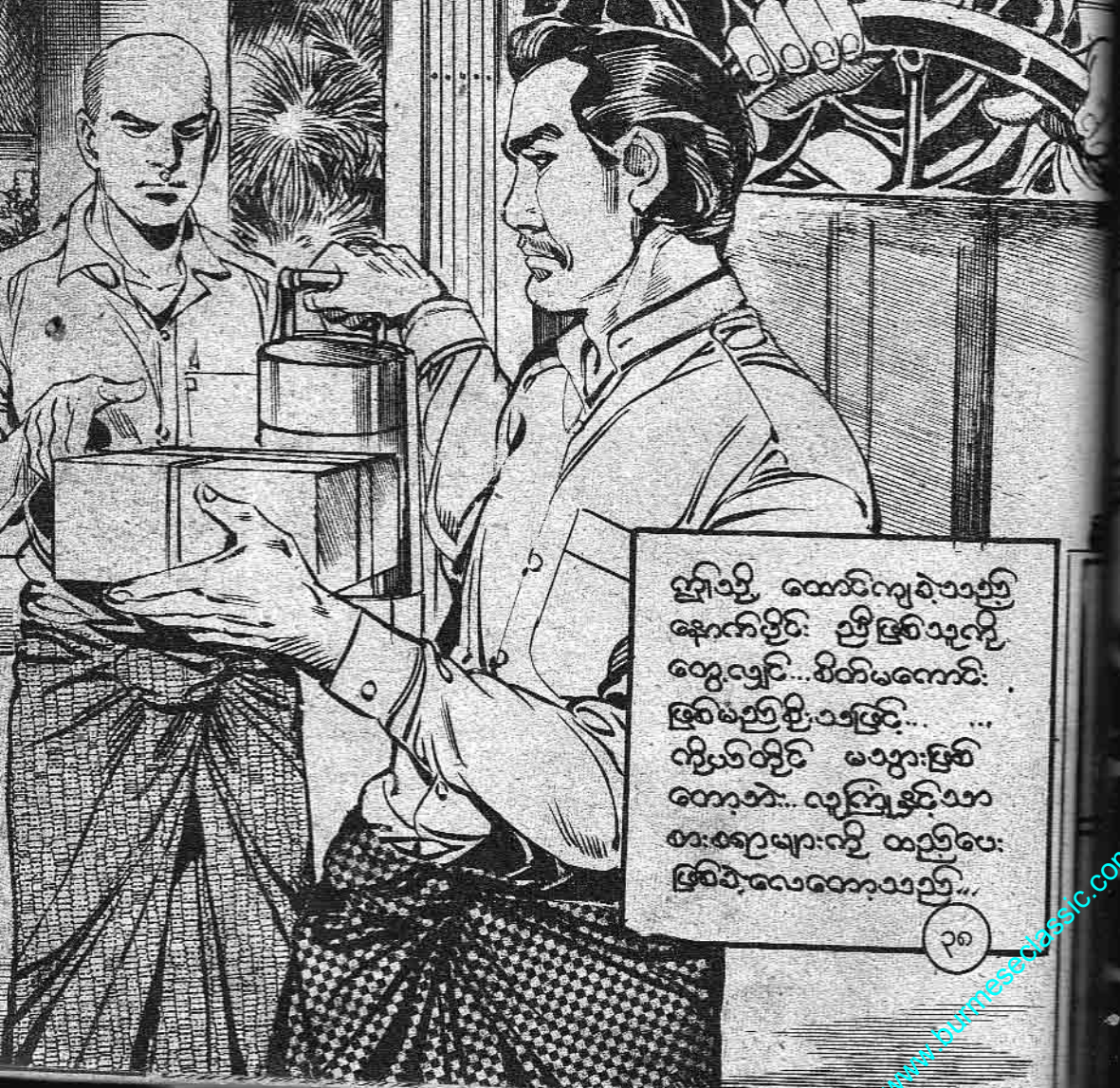
ဒေး... ကြိုက်တယ်...
ပေးကျားဆိုတာ လွယ်ရင်
ခံရမှာပေါ့... ဒီကိစ္စက...
ငါတယ်လို့မှ မဖြေရှင်း
နိုင်တဲ့ ကိစ္စဆိုတာ... မင်း
နားလည်မှာပါ...

ဟုတ်ကဲ့...
နားလည်ပါတယ်
အစ်ကိုကြီး...

ကောင်းပြီ...
ဒါဆို ငါဖြန်မယ်
မင်းနေထိုင်စားသောက်
ဖို့ အထွက်တော့... ငါ
စိစဉ်ပေးပါမယ်...

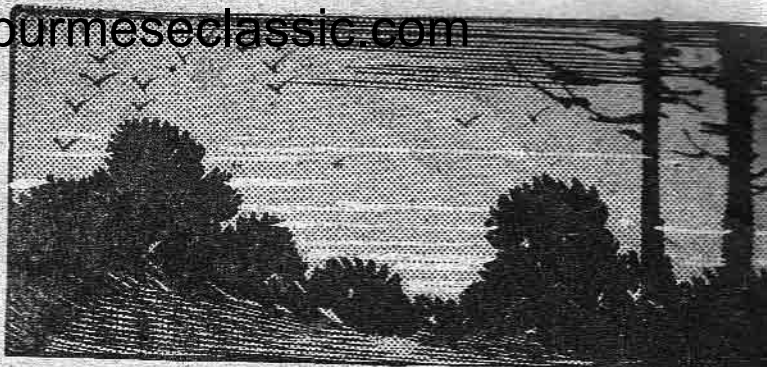
ဇနီးမောင်နှံ ညှိနှိုင်းသွားရန်
ကျောင်းဆင်း ထွက်ခွာခဲ့ရလေသည်...

ပုဒ်မ (၃၀၂)၊
လူ့ပတ်ဝန်းကျင်
ကောင်းလည်း...
ထောင်ကျရုံမျှ
ကပ်ပါး အခြား
မရှိတော့ပြီ
လေ... ..

ညှိသည့် ထောင်ကျခဲ့သည်
နောက်တွင် ညှိနှိုင်းသွားရန်
လေ့လာ... စိတ်မကောင်း
ဖြစ်မည်စိုးသဖြင့်... ..
ကိုယ်တိုင် မသွားဖြစ်
တော့ဘူး... လူကြီးနှင့်သာ
ဖားကျောများကို ထည့်ပေး
ဖြစ်ခဲ့လေတော့သည်...

ခွန်တစ်လောက်ကြာသည်
အင်္ဂါမှာတော့... ညိုဖြစ်သူ
အင်းကြွယ် မကျွန်းမမာဖြစ်
ပြီး- ကောင်းဆေးရဲ့ မှာပင်
ဆုံးသွားသည် အခြေအား
ခြားရလေသည်... ~~~

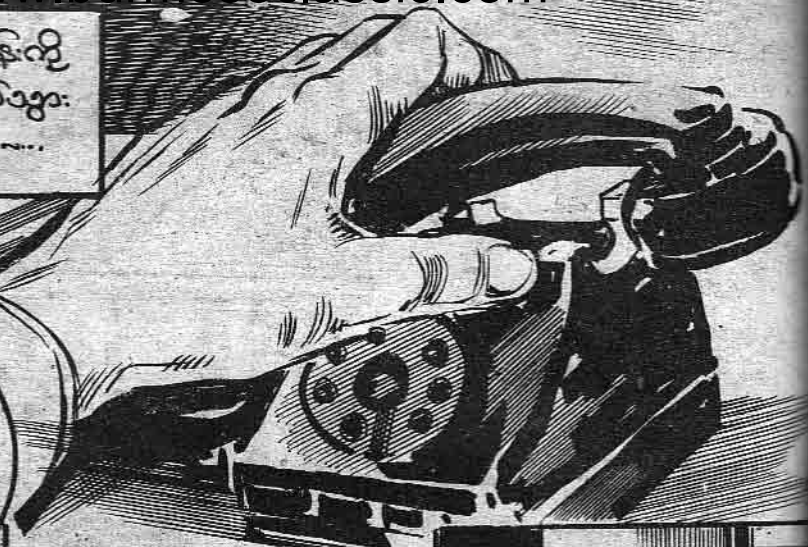

သို့နှင့် အင်းကြွယ်လည်း... ညိုဖြစ်သူအတွက်
ရည်စူးပြီး ရှောင်လည်ဆွမ်းသွပ်ကာ ကောင်းမွန်
လှသိုလ်များ ဖြည့်ပစ်လေသည်... ~~~

ယခုတော့... သေဆုံးသွားပါ
ပြီးဆိုသည်... အင်းကြွယ်
ကိုယ်တိုင် ဇနီးထက်
လာသည် ဆိုတော့... ~~~

ပြီးသန်းထိုက် တယ်ဗီဇွန်ကို
ပြန်ချရင်း... ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွား
ရလေသည်... ..

တယ်ဗီဇွန်
ကလေး.. သန်းကြွယ်
ယောတယ်ဆိုပြီး... ..
ယောချာအကြောင်းကြား
ခဲ့တာပဲ..

အခု...
မသေဘူးဆို
လော...

ဘာတွေလဲ
ကွာ... ဒီမှာ... ငါ့ဟာငါ
အိပ်မက်ကြောင့်... စိတ်
ညစ်နေရတဲ့အထဲ ... ဒီ
သန်းကြွယ်က... ..
တဖွေ... ..

ဟင်...ဘယ်လို
ဟဲ့ခါရဲ့လား အဖေ
ရယ်... အဖေ နားကြားလွှာ
တာများလား... ဒါမှမဟုတ်
ဖွန်းဖွားဆက်မိလို့လား...

ဥာနေ အလွတ်မှ ပြန်ရောက်
လာသည့် သားဖြစ်သူကလည်း
အံ့အားသပ်စွာ မေးလေသည့်...

နားကြားလွှာ
မရွှေဘူး ဖွန်းလည်း
မှားစရာ မရှိပါဘူး... သား
ရယ်... ဟဲ့ မသေဘူး
ဆိုပြီး... အိမ်ကို ဖွန်း
ဆက်တယ်...

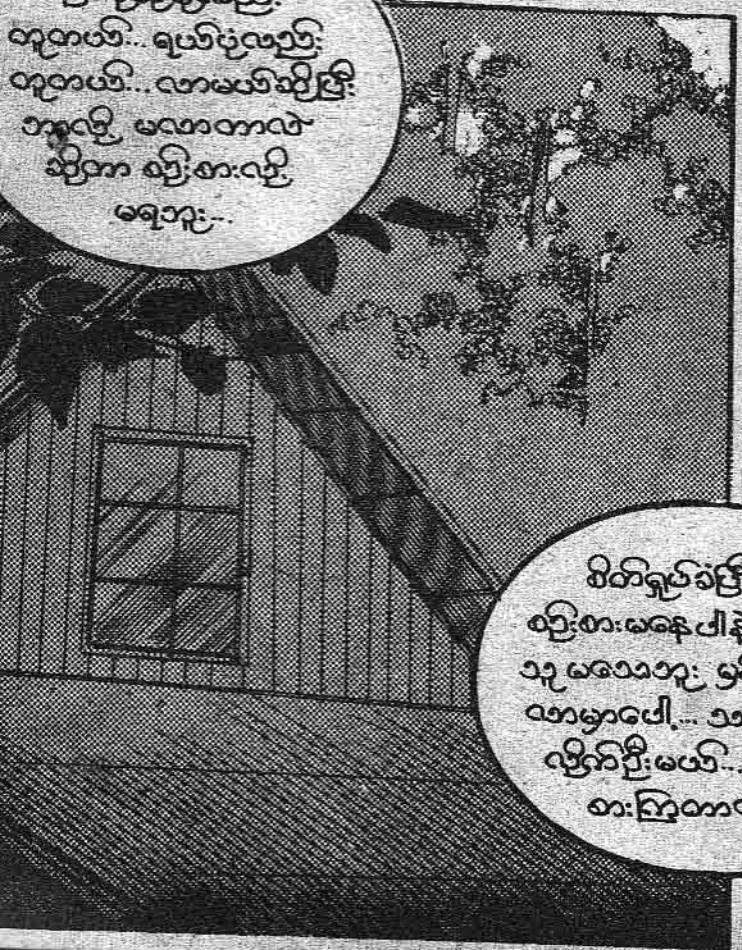
၇၁
သူ အလွတ်လွတ်
ချင်လို့ ရွေးဆယ်သိန်း
လောက် ပေးပါလား... အဲဒါ
သူ့လာမယ်ကြောင့် အဖေ
ဆော့နေတာ ခုထိလောက်
ပေးအား...

ဟာ... ဒီလို
ဧည့်ခံပေးပါဘူး အဖေရာ...
ဦးဘန်းကြွယ် ဆိုရင်... ဖွန်း
သက်ဦး... လာရမှာပေါ့...
အင်း... ကစီပေးတာကပေးတာ
နောက်ဦးနဲ့တူတယ်..

အဖေလည်း
စဉ်းစားတာပဲ သားရဲ့...
ဖွန်းထဲက အသံကတော့...
သေချာတယ်...ဘန်းကြွယ်
အသံပဲ...

ပြောပုံဆိုပုံကလေး
တူတယ်.. ရယ်ပုံလည်း
တူတယ်.. လာမယ်ဆိုပြီး
ဘုရင့် မလာတာကလေး
ဆိုတာ စဉ်းစားလို့
ရေဘူး...

စိတ်ရှုပ်ခဲပြီး
စဉ်းစားမနေပါနဲ့ အဖေရာ
သူမသေဘူး ဖွန်းဖြေ ရေငှက်
လာမှာပေါ့... သား ရေချိုး
လျှော်ပြီးမယ်... ငြိမ့် ထမင်း
စားကြတာပေါ့...~

သားဖြစ်သူ ခြောက်စွာ
သွားစဉ်မှာပဲ... အိမ်ဖော်
ဒေါ်ညို ရောက်လာသည်...

အစ်ကိုကြီး
ထမ်းပြင်ရတာ
မလား...

ဒေး...
သားရေချိုးပြီး
ရင်...စားမယ့် ငြိ
ထားလိုက်
လော့...

ဒေါ်ညို ထမ်းပွဲ ဖြစ်ရန် အိမ်
သုံးထဲ ဖြစ် ထိ သွားလော့၏...

ငြိ...အစ်ကိုကြီး...ဟိတ်
ထားလော့...သံတံခါးမှ...
ဖြစ်ပြီး...ငြိကို ကျော်၍
အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်
လိုက်သည်...

ဤဖြစ်သူ ဒန်းကြွယ်များ
ရောက်လာမလာ ဟူသော
အတွေးနှင့်... ~...

သို့သော်... ခြံဝင်း အပြင်မှာက လူရှင်းလျက်... ဖွန်းဆက်
ထားပြီး... ဒန်းကြွယ် ဘာကြောင့် မလာတာလဲ...
တကယ် ဒန်းကြွယ် အထိ မဟုတ်ချီလား... ~...

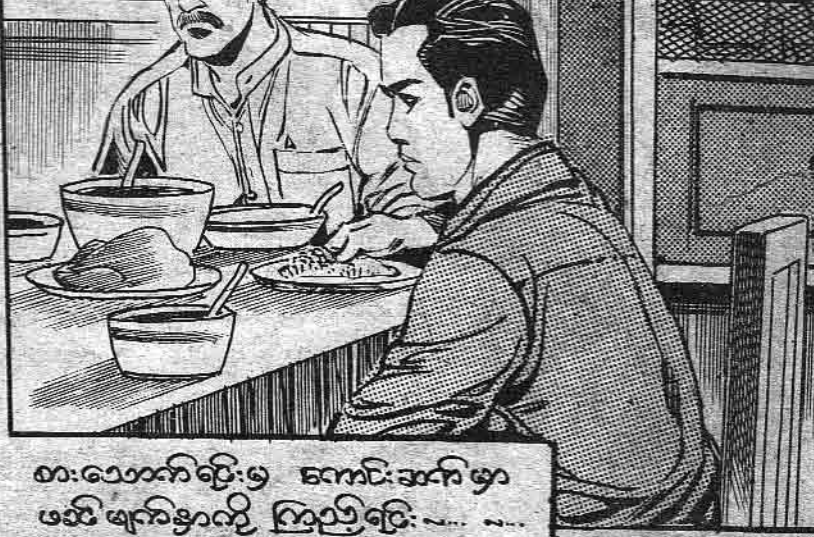

ဤဖြစ်သူ ဒန်းကြွယ်ဆိုလျှင်...
မလာစေရ အကြောင်းမရှိ...
နောက်... ရွေ့လျှံ၍ ဖွန်းဆက်
ချိန်းခြင်းလည်း... ဖြစ်သည့်
မဟုတ်ပါလား... ~...

အစ်ကိုကြီး...
ကမ်းခြေကြီး...
ပါပြီ...~

ဒေါ်ညို လာကြောသဖြင့်... သား...
အဖေ့နှစ်ယောက်... ကမ်းစား...
ဖွင့်... စင်စိန်ပိုင်ကြွယ်...~

စား... ယောက်ျား... ၅ ကောင်... အင်... ဖာ...
ဖတ်... မျက်နှာ... ကြည့်... ~... ~...

အဖေ...
နေကောင်း...
လား...~

ကောင်းပါတယ်...
သား... ကျွန်...
မိတ်...~

အဖေကြည့်
ရှာ... မလန်းဆန်း
သလိပ်...
သလိပ်...

ဖွန်းဆက်ပြီး
ဒန်းကြွယ်... ဘာလို့
မလာတာလဲဆိုတာ
စဉ်းစားနေတာပါ...

ဦးဒန်းကြွယ်
မပညတ်လို့နေမှာ
ပေါ့... အဖေရော...
ဦးဒန်းကြွယ်
ဖက်ညွှန်းကိုပဲ
နေတဲ့...

အဖြား
တစ်ပေတစ်ပေတစ်
က... တိန္ဒြေတစ်ကနေ
မှာပါ... ကံစားပါ...
အဖေရော ဘာမှ
စဉ်းစားမနေနဲ့...

မစဉ်းစားနဲ့ ဆိုပေမယ့်... ဦးဖန်းကျွန်
မစဉ်းစားဘဲ မနေနိုင်စို့... ဘာမှန်းမဟိ
သော... လူတစ်ယောက်၏... အိမ်မက်
ထဲမှ... ကြိမ်းငါး ခြိမ်း ခြောက်ပွဲကွီး...
တွေ့မရဘေအောင် ဖြစ်နေတဲ့ မှာ...

သေသွားပြီ ဆိုသော...
ဤဖြစ်သူ ဒန်းကြွယ်
ကလည်း... မသေမဟု...
ဖွန်းဆက်ကာ ခြောက်...
လာမည်ဆိုကာ ဆျောက်
မလာဘဲ... ..

ဘာတွေလဲ ဘာပင်လှူတွေ
လဲ... ဆျောက်ချားစရာတွေ
က... ကစီချပြီး ကစီချ...
အိပ်ရာထက်၌ လှဲနေပေ
မယ်လည်း အိပ်ချင်မိတ်
က... မရှိဘဲ... ..

သည်းခံနဲ့ သည်းခံနဲ့ လွှတ်ခတ်
နေသော... အိမ်အပြင်မှ လေ၏...
ဆော့ကစား မှုကြောင့်... လွှတ်ခတ်
နေသော... သစ်ရွက်တို့ ဖြတ်သံ
တို့က... ညကာလကို လွှတ်ရှား
စေခဲ့သည်... ~~~

ထစ်ချက် ထစ်ချက်... ခွေးအူသံတို့ကလည်း...
ဝိတ်ဆိတ်ခြင်း ညကို... ဇွဲနွဲ လျှပ်ချီ...
လှန့်နေပြန်သေး၏... ~~~

အိမ်ရှေ့ခန်း တိုင်ကပ်နာရီမှ...
ညည့် ဝက်နာရီ အချက်ပေးသံ
က...လှုပ်ခန်း အခန်းထဲသို့ဖြေ
ဝင်လာလေသည်... ~... ~...

ဒုတိယ... သယံဇာတနာရီ
ထိုးကာ မကြာလေးဘူး
ထင်တာ... ဝက်နာရီတောင်း
သို့ ဖြန်ပါပကောလား...

ဦးဖန်းထိုင်က... တီးတို့ ရေရွတ်စဉ်မှ...
မုက်သံအတွက် ဖြတ်ချသွက်လေ
တော့၏... ~... ~... ~... ~...

သနား ထိုက်... ခင်... ဟာ...
ငါ့စီး ပွား ဥစ္စာကို အပြစ် စီးဖြီး
လူ့စွမ်းသာတဲ့ ခံ ဖြီးတော့...
သူ့ရဲ့ လျှင် ကျောင်း လျှင်
သူ့ရဲ့ ဒကာ... ကျောင်း
ဒကာတဲ့ ခံပညာ

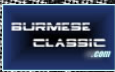
ကိုယ့်ပဲ သားတွေကို
ရှင်ခြံ ဂုဏ်နိုး ဖြီးနိုး... ဂုဏ်နိုး
ဒကာတဲ့တွေ ယူပေါ့... အင်း
အဲဒီ အကျိုးဆက်တွေကြောင့်...
ဒီဘဝမှာ... ခင်အတွက်...
ပြည့်စုံ နေပေမယ့်...

ခင်... ငါ့မိသားစု...
ကံကြမ္မာဆိုးအောင်...
အာယေဆိုးနဲ့ ဘေးအောင်...
ခင်လွှဲစိတ်က အပြစ်အစားက
ခင် လွှဲစိတ်ပါတဲ့လွှာ...

ခင်ကို ငါ
ရှာတွေ့ဖြီး... ငါ့အဖေဖြစ်
ရောက်ကြိလွ... ...
ဟား... ဟား... ဟား
ဟား... ..

ဟင်..

ပြီးသနားထိုက်.. လန့်နိုးသွားပြီ..
ဆက်ခနဲ ထပ်တင်ပိုက်မိသလို..
မောနေသောရင်က.. ဖြင့်စို
နိမ့်စို.. ဖြန့်နေ၏.. ~..

ဆံဖက် စွက်ဖွားဖွား... ဒေါသတစ်ကြီးနှင့်..
ဖြောင့်နေသော လူ၏ မျက်လုံးနှင့်လုံး
က.. ပြုလုပ်ပစ်လိုက်.. ရက်စက်မည့်
အသွင်သဏ္ဍာန်ဆောင်လိုက်.. ~..

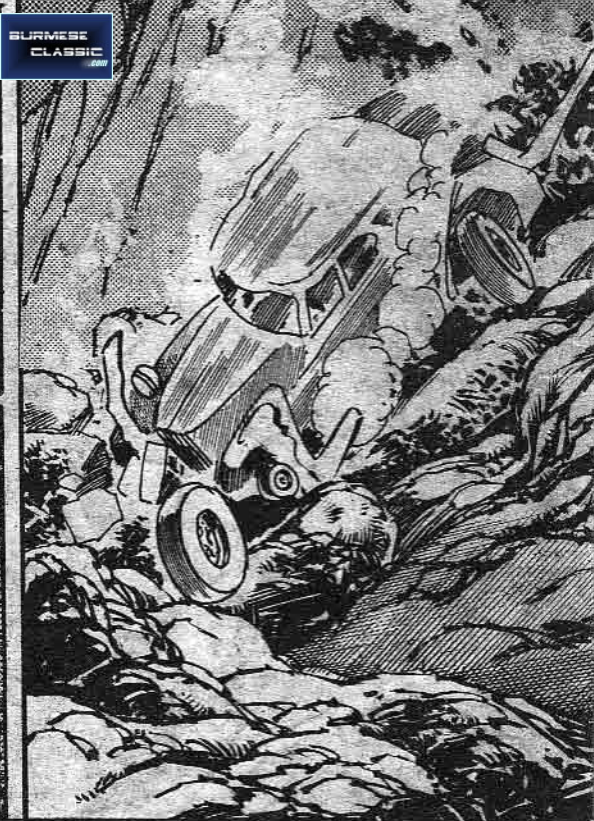
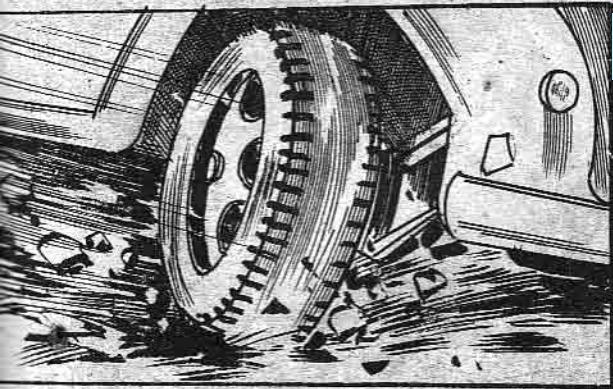

BURMESE CLASSIC

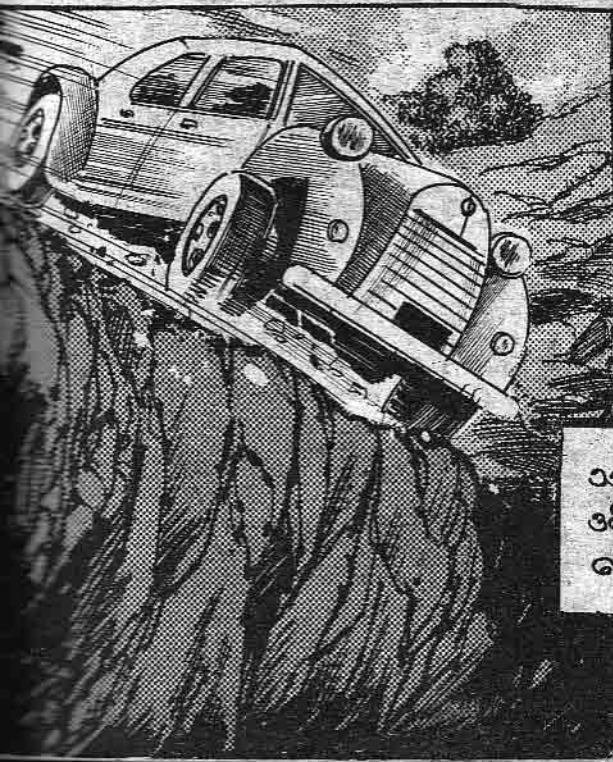
ဦးဘနိုးထိုက်မှာ-
အိမ်မက်ထဲမှလူ
ခြောက်ယောက်ကား
များကို- ဖြန့်လေ့ရှိ
ကြားပေးအပ်ရင်း-
ဇနီး- ဖြစ်သူနှင့်
သား-လေးငယ်တို့၏
အဖြစ်အပျက်ကို ဖြန့်
ဖြင့်ပေးအပ်မိလေ
သည်။ ~... ~...

ထိုစဉ်အခါက... သူ၏ ဇနီးဖြစ်သူနှင့်...
သား-လေးတို့မှာ ခရီးတစ်ခုကိုထွက်
ကြလေသည်။ ~... ~...

သို့သော် ခရီးစဉ်သို့ အရောက်ခဲ့ကြား...
လမ်းတစ်ဝက်မှာပင် ဒဏ်ခံခဲ့ရပြန်တာ...

BURMESE CLASSIC

ဒါဟာ အင်မတန် နှစ်ပတ်တာနဲ့...
ရေကြိုတာတို့... မွဲချင်း ဖြို
လေဆုံးခဲ့ ကြလေသတည်း...

အင်း... ငါ့မိန်းမနဲ့
ငါ့အားလပ်ရက်တွေ
ရတာဟာ... အသေဆုံး
ပဲ... သံသရာဝင်ပြီ
အထူး အထူး အထွက်
ပေး ဆင်ရတာများ
လား...

မဟုတ်နိုင်
ငါတူးလေ အဆင်
မတော်လို့ ဖြစ်ပျက်
ခဲ့တာ... နေမှာပါ...

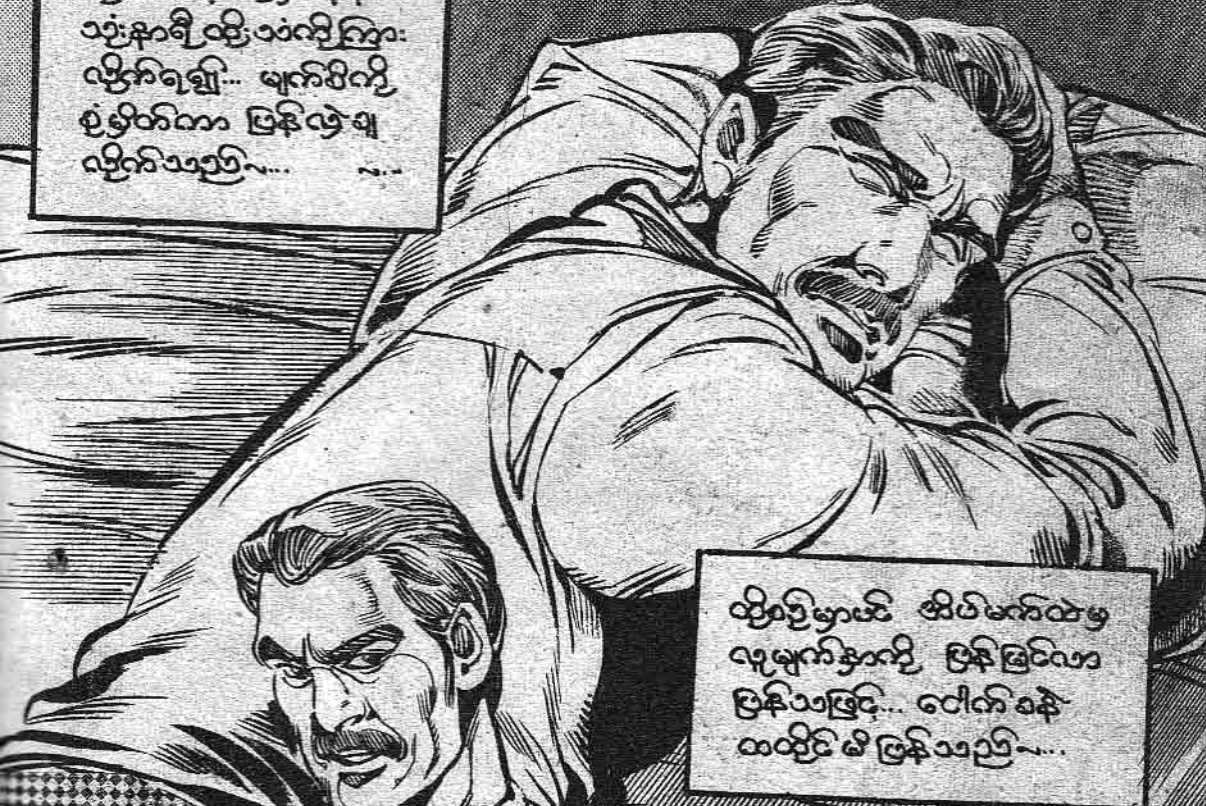
ငြိမ်းသန့် ဣိုက် မှာ
ခန့် နှစ် သားလပ်
လေဆုံးရသူ အထွက်
ဖြန့်စိတ်စားရင်းမှ...
အိပ်မက်ကို
ပျောက်ပျက်လို့မျှ...
တစ်မျိုး ဖြန့်စွေး
လွန်ပေမယ့်...
သူ့ရင် ခွန်နှိပ်က
လျော့မသွားသေး...

ဒင်... ဒင်... ဒင်...

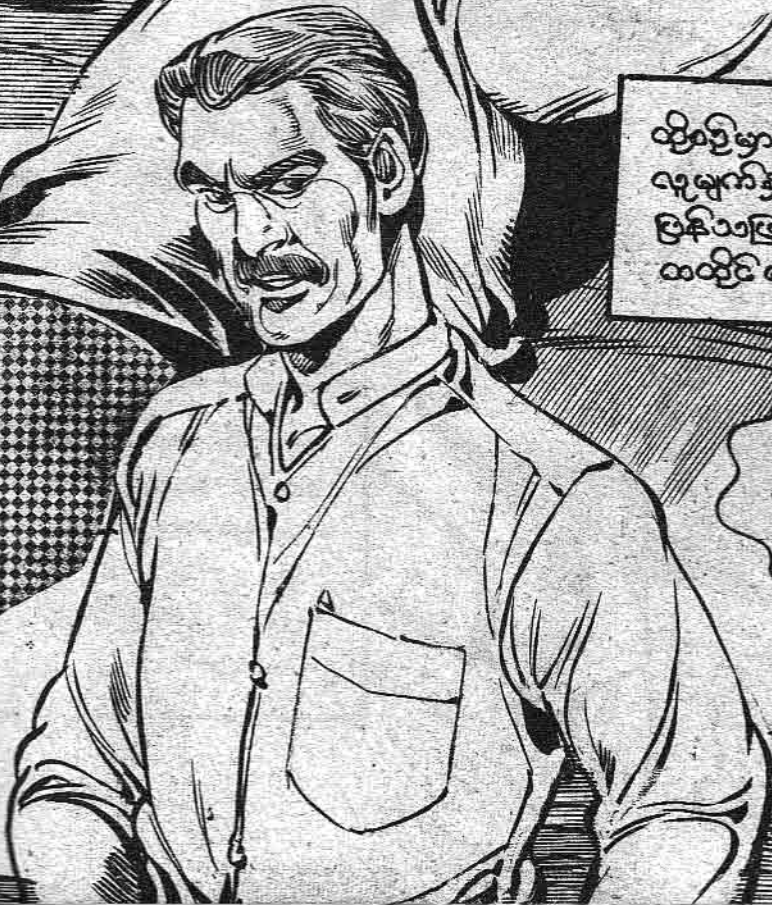
ဒင်... ဒင်... ဒင်...

ဒင်... ဒင်... ဒင်...

တိုက်ကပ်နာရီမှ... နံနက်
သုံးနာရီ ဝမ်းသံကြား
လျှောက်ရခါ... မျက်စိကို
စုံစိုက်ကာ ဖြန်ဖွဲ့ချ
လျှောက်သတည်း... ~..

ထိုကိစ္စမှာပင် အိပ်မက်ထဲမှ
လူမျက်နှာကို ဖြန်ဖြင့်လာ
ဖြန်သဖြင့်... ဝေါက်ခနဲ
ထထိုင် မိ ဖြန်သတည်း....

ဟူး...
ဥက္ကပါဝလာ
အွာ..

ပါးစပ်မှ ညည်းညူခြင်း
လှက်လှက် ကြီးပါးအား
ထိုင်ခွက်နေမိလေ
တော့သတို့...
အရယ်... သမ္မာ သမ္မာ...
အိမ်ထောင်ရေး မရှိသ
မုန့်... သင်္ဂါ...
ပွဲဂုဏ်... ဂေဟစိဒ္ဓိ...
သတ္တိ ၆၃၀ မနုဿနိ...

၂။ အု... အု
၃။

သုံးပေါက်ပြာ ခွက်ဆိုပြီး
သတို့... အပါယာတော့...
ရွေးတစ်ကောင်၏
ဆွဲဆွဲ လိလိ အူပံကြီး
ကို... ကြားလျှင်ကုပါ
တော့၏...
၅၆

အာက္ခယျိလ် ဝဋ်ဆွေ့
 ဆိုတာ ရှောင်လို့ မရဘူး
 ဒကာကြီး... အလား ဈေ
 လို့လည်း မရဘူး... ..
 ပေးဆပ်ပြီးမှ ခြေထောက်
 ပါကြောင်း..

ကျွန်တို့ ဘုရားရှင်က...
 ကုသိုလ်ဆိုတာ- ကောင်းတဲ့
 အလုပ်ကို- လုပ်ပြီး.. အာက္ခယျိလ်
 ဆိုတာ... လူတစ်ဖက်ဒား ဖြစ်စေ
 အများဖြစ်စေ... ထိုခိုက်နက်နက်
 စေလို့... အလုပ် မျိုးတွေ
 ရှောင်ကျဉ်ဖို့ ယောက်ျား
 ဆွံ့ဆော်တာပေါ့...

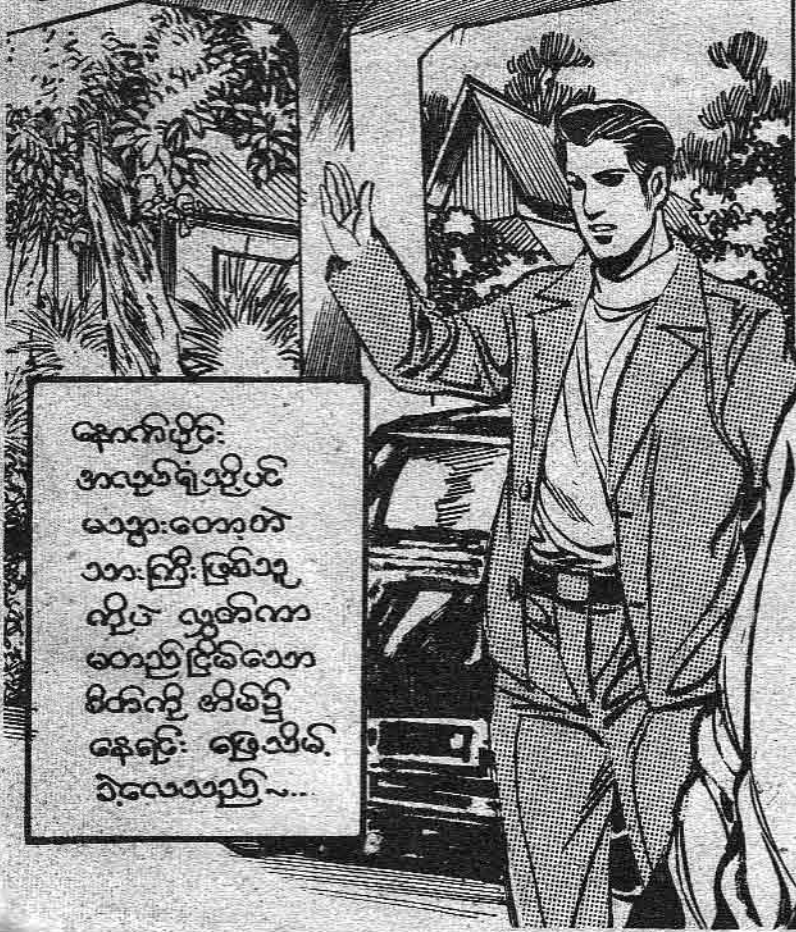
ဆရာတော်... ပြီးပညာအားမီ
 ယောက်ျားစားအဖွဲ့များကို
 ဖြစ်ကြားပေးမိ အဖွဲ့အစည်း
 ဖြစ်၍.. ပြီးအနီးတွင်
 ဆက်လက် တစ်ခုကို
 ဆက်ထုတ်မိ ဖြစ်လေ၏..

ဟဲ့ဟဲ့

လူသည် မကောင်းမှု
တရားများအား...
ဒေါသစိတ် မောဟ
စိတ်... လောဘစိတ်
တို့နှင့်... ကျူးလွန်စဉ်
က... ဆင်ခြင်သတိ
ကင်းစွာ... ကျူးလွန်
ခြံပေးမည်... တကယ်
ပေးဆပ်ရမည်...
ဆိုသောအခါ...
ကြောက်ရွံ့စိတ်တို့
ဖြစ်တတ်သည်။
အလျောက်... ထို
စိုးရိမ်စိတ်တို့က
ပြီးသန်းထိုက်ကို
လွှမ်းမိုးနေခဲ့လေ
သည်... ~... ~...

နောက်တွင်
အလွန်ရဲအိုဟင်
မာဒွားတောတ
သာကြီးဖြစ်သူ
ကိုယ်လွှဲကာ
တောထဲပြစ်သော
စိတ်ကို ဖိစဉ်
နေ့စဉ် ဖြေဆိုမိ
ခဲလေသည်... ~...

သို့သော်လည်း ထူးဆန်း
ဟာ... ဒါပင်မကဲက... သူ၏
ပိတ်စက် အနားယူချိန်လေး
ပိုမို... လာရောက်နှောင့်ယှက်
ပိတ်ဖြောက်နေချေသော့သည်။

ယခုကလေး ဦးသန်းထိုက်မှာ တစ်ပါးသူ
နှစ်နာဆုံးရှုံးစေမှု မဖြုတ်မဟုတ် သူ့ကိုယ်သူ
နားလည်ခဲ့သည်... ~... ~...

သို့သော် ကလေးနှစ်
တွေကြောင့် ချမ်းသာမှုရောသည်
သူ၏ လောဘတစ်ခုအနေဖြင့်
ရှိနေခဲ့သည် ဖြစ်ကြောင်း
သတိထားမိလာသောအခါ...
ငါ... အကူပိုက် ကင်းပါမလား
ဟူသော သံသယပိတ်မိ
ဖြုတ်မိလေသည်... ~...

သို့တော်လည်း အိမ်ကထဲမှ...
လူတွေသာလျှင်... နစ်နာစေခြင်း
ကံကြမ္မာဆိုးနှင့်... ကြုံတွေ့ နေပါ
မဖြစ်စေဘဲ သူတို့ကိုတော့...
ပြီးသန့်ထိုက် ဝန်ခံခဲ့ပါသည်..

သို့ဆိုလျှင်... သူ့ဇနီးနှင့်
အားငယ်.. အသေဆုံးနှင့်
သေဆုံး ချခြင်းသည်
ကံကြမ္မာ အကြောင်း...
ပါလာခြင်းလား...~

သို့တော်လည်း ပေးဆပ်
ချခြင်းလား... တကယ်လို့
ပေးဆပ်ချခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရာ..

အစ်ကို...

ဟာ...

ပြီးသန်းလိက်မှာ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ထိုင်နေရာမှ... အလန်တကြား ထရပ် လိက်ပြီး... သူ့ဖားမှ လာရယ်သူကို ကြည့်လိက်သည်... ..

အစ်ကိုက လည်း...ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲဗျာ အလန်တကြား...

မင်း...မင်း ဘယ်သူလဲ...

ဟောဗျာ... အစ်ကိုကလည်း ကွန်တော်... သန်းကြွယ် လေ -

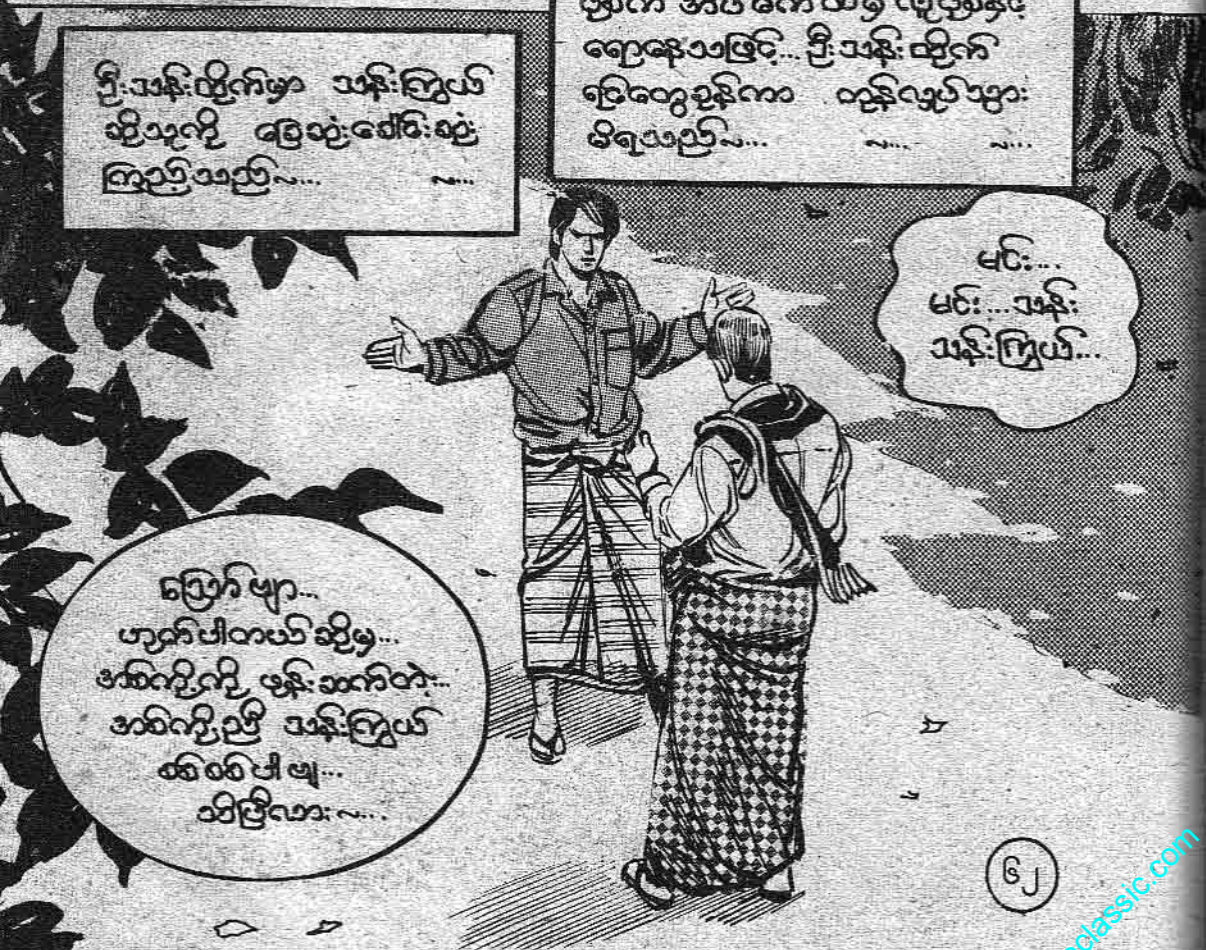

ဟင်... မင်း...
မင်း... သန်းကြွယ်...
ဟုတ်... ဟုတ်ရဲ့...
လား...

ဟာဗျာ...
အစ်ကိုကလည်း...
ကိုယ်ပိုင်ကို တောင်း
ကိုယ်... မှောက်မိ
တော့တုလား...

ဗွဲက အိပ်မက်ထဲမှ လူဗွဲနှင့်
ရောနေသဖြင့်... ဦးသန်းထွန်း
ရင်တွေ့စွန့်ကာ လွန်လွန်ပွား
မိရသည်... ~... ~...

ဦးသန်းထွန်းမှာ သန်းကြွယ်
ဆိုသူကို မြေစဉ်းစေရန်
ကြံစည်သည်... ~...

မင်း...
မင်း... သန်း
သန်းကြွယ်...

ပြောရမှာ...
ဟုတ်ပါတယ်ဆိုမှ...
အစ်ကိုကို ဖမ်းဆက်တဲ့...
အစ်ကိုညီ သန်းကြွယ်
၏စစ်ပါဗျ...
ထိပြီလား... ~...

ထိုအခါမှ ဦးဘနုးထွက်လာပြီး
ဦးအောင်ထံမှ နှစ်ရက် ခြား
ခြားလာပြီး... ..

ပြော... ဒေး... ဒေး...
ဟွတ်တယ် ဟွတ်တယ်...
ဘနုးကြွယ် ငါ့ဦးဘနုးကြွယ်..
လာ... လာ... အိမ်ထဲ
သွားကြမယ်...

အဲလို...
လှုပ်စမ်းပါ...
အစ်ကိုကြီး ရှာ...
ဟင်...ဟင်...

ဦးဘနုးထွက်ခဲ့တဲ့အခါ ဘနုးကြွယ်
လည်း... အိမ်ထဲတို့ ပြန်ခဲ့တာပါ...

ထို့နောက် ရွှေဥဆန်ထဲ အရောင်
စိမ့်ဖောက်လွှဲဖို့တွင် ထင်ထိုင်ခွင့်
ကြွ၏...

ဒေါ်ညိုရဲ့
ကော်ဖီတစ်ခွက်
လောက်... ဖျော်ဖော်
ပါဦး.

ဟ့ဟဲ...
အစ်ကိုကြီး...
ဟ့ဟဲ...

ဒေါ်ညိုက...
ဒီမှာဖြူအားပဲနော်
အစ်ကိုကြီး...

အေး...
သုကတော့...တို့
မိသားစုရဲ့ ဖြစ်နေ
တာကို... အာစရပ်ပေး
ပိတ်ချရတာပဲ
လေ... ၆၀

သကာနေတော့ ဒေါ်ညိုက...
ကော်ဖီပန်းကန်ကို လာချ
ပေး၏... ..

ဒေါ်ညို...
ပခုကို သိလား...

ဒေါ်ညိုက ဦးဖန်းထွဲက၏
ခကားကြောင့်... ဧည့်သည်ကို
စူးစမ်းကြည့်လိုက်ရင်း...

ဦး... ဖန်း...
ဖန်းကြွယ်... ကင်...
အစ်ကိုကြီး ဒါနဲ့
ပခု... ပခု ဝေငြိ
ဦး...

ဒေဏား... အဲဒါပေါ့၊
ဟိုကစ်ဒါ ဖွန်းဆက်
တော့... ဝါလော့... အခု
ကြောင့်ကြောင့် ဖြစ်သွား
ကယ်... မပေ့ဘူး
ပေါ့ဟာ... ..

ဦးအန်းထိုက်နှင့် ဒေါ်ညိုတို့
ပြောဆိုနေသည်များကို...
အန်းကြွယ်က ဗြူ့ချက်ကြည့်ရင်း...

ဒီလို အစ်ကိုရဲ့
ကွန်တော်တို့ထောင်
ထဲမှာ.. အန်းကြွယ်
နှစ်ယောက်ရှိတယ်..အဲဒီ
မှာ.. ကွန်တော်က...
တစ်နေ့ရပ်ရောက်
သွားချိန်မှာ...

ကုန်ခဲ့တဲ့
အန်းကြွယ်က.. ကုန်
မမာဖြစ်ပြီး... ဒေသျှား
တယ် အဲဒီချိန်မှာ
ရသွားတာပဲ..

ဟို...
အန်းကြွယ်က
ရသကောင်... ဗျ...

အေးပေါ့ကွယ်...
ရသွားတို့ ဆိုတာ
အသက်ရှင်တယ်
ဟေ့...

ဒေါ်ညို၏ စကားကို သဘောကျရ
ရယ်မောမိကြလေသည်...
www.burmeseclassic.com

အနီးကြွယ် ရောက်လာခြင်း သည် ဦးအင်းထွန်း
အဖို့ အားအင်ပြည့်လာသလို လန်းစန်းနေစေ
သံဗြဲမှာ အမှန်... ~... ~...

သို့သော်လည်း
အနီးကြွယ် မှာ...
အိမ်မှာ ကြာကြာ
မနေချင်ဘူး...
ခရီးထွက်ခွင့်ပိတ်ပဲ
ဖြင်းပြုနေရုံပါ...~

နေပါဦး...
ဤလေးရာ...မင်းလည်း
အိမ်မှာ နေတယ်ကို
မရှိဘူး... အခုလို ဖြစ်
ရောက်လာတဲ့...
အမျိုးမှာ...

အစ်ကိုနဲ့
တူနဲ့...အေးအေး
ဆေးဆေး နေဦးမှ
ပေါ့...

ကျွန်တော်
မြေထောက်က...
ဗွေပါတယ် အစ်ကို...
ဟား...ဟား...
ဟား...ဟား...

အဖေ့အဖေ
ရှိတန်းကလည်း ဆိပ်
မကပ်... မင်းလည်းမလှ
တော့... နော် ဟောကိတာ
ဟာတာတွေ ရှောင်ဖို့
ဗြိလို့ ထင်တယ်...

အစ်ကိုဦးက...
ပာပာတစ်ပောက်ရှိတယ်
လေ... အဲဒီတော့ ပာပာမီး
အနာဂတ်အတွက် အစ်ကို
ကောင်းအောင် နေတာမှန်
တယ်... နေ့သစ်တယ်...

ကျွန်တော်
အဝက အနောက်
အတွယ်ရှိတဲ့ လူ မှ
မဟုတ်တာ...

အဲဒါဆို
မင်း မိန်းမ ယူ
လိမ့်... ငါပေးစား
မယ်...

ဟား... ဟား... ဟား...
 မလွယ်ပါနဲ့ အစ်ကို့တော်...
 ဒီအရှယ်ကြီးကျွန်ုပ် နန်းမ
 မယူချင်တော့ပါဘူး...
 ကျွန်တော် စိတ်ကွဲ...
 မယူတော့...
 ...

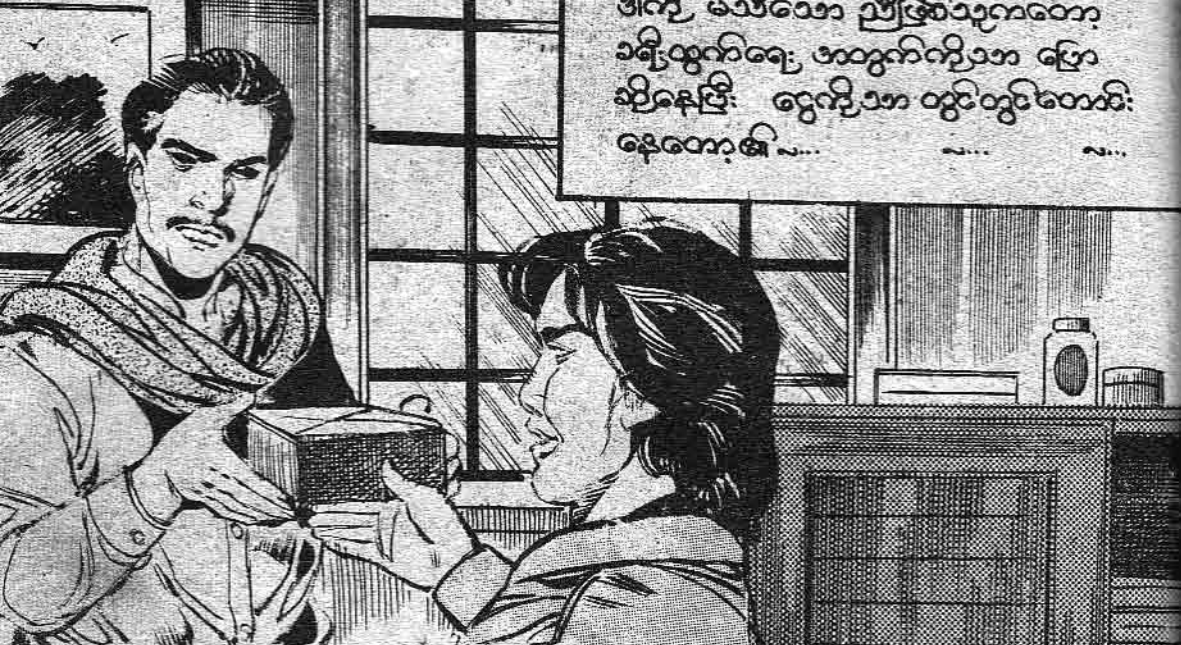

ဦးဦးအုတ်က ရယ်မော ပြောဆိုနေရ
 ကွဲ... ဦးဘန်းထွန်း ကြည့်၍ ခြေမံ
 လေသည့်... ဝိုင်း၍ ရယ်မော ပြောဆို
 ပုံမျိုးကို မတွေ့ရသည့်မှာ ကြားသိ
 ခြံစလေ...
 ...

ဦးဘန်းထွန်းမှာ အိတ်မက်ထဲမှ...
 ခြိမ်းခြောက်မှုအတွက်... စိတ်ယုတ်
 သာရာ ရှောင်ရန် သူ့ဦးကို နန်းမှာ
 နေစေလို့ခြင်း ဖြစ်သည်...
 ...

ဒါကို မသိသေး ညိုဖြစ်သွားတော့
ခရီးထွက်ရေး အတွက်ကိုသာ ငြော
ခါးနေပြီး ရွေးကိုသာ ထွင်ထွင်တောင်း
နေတော့၏... ..

နောက်ဆုံးတော့ ပြီးသနားထိုက်လည်း... ညို
ဖြစ်သူ တောင်းသောရွေးကို ထွက်ပေးလိမ့်
မရှိ... ခရီးထွက်ဖို့ ဆွင့်မြဲလိမ့်ကရတော့၏...

အရှုလိန္ဒာ့ မလိဗိုက်အောင်ပျော်စွာ
နေသော ဒန်းကြွယ်ကို ဦးဒန်းထွိုက်
လို့ ဝမ်းအာပ ခြံဝပျိုလှိုက်ပျိုကြ၏...

ခြံဝပျို ထွက်ခါနီးတွင်... ဒန်းကြွယ်က... ကျဖြစ်သူအား
လှည့်ကြည့်ပြီး... ~... ~... ~... ~...

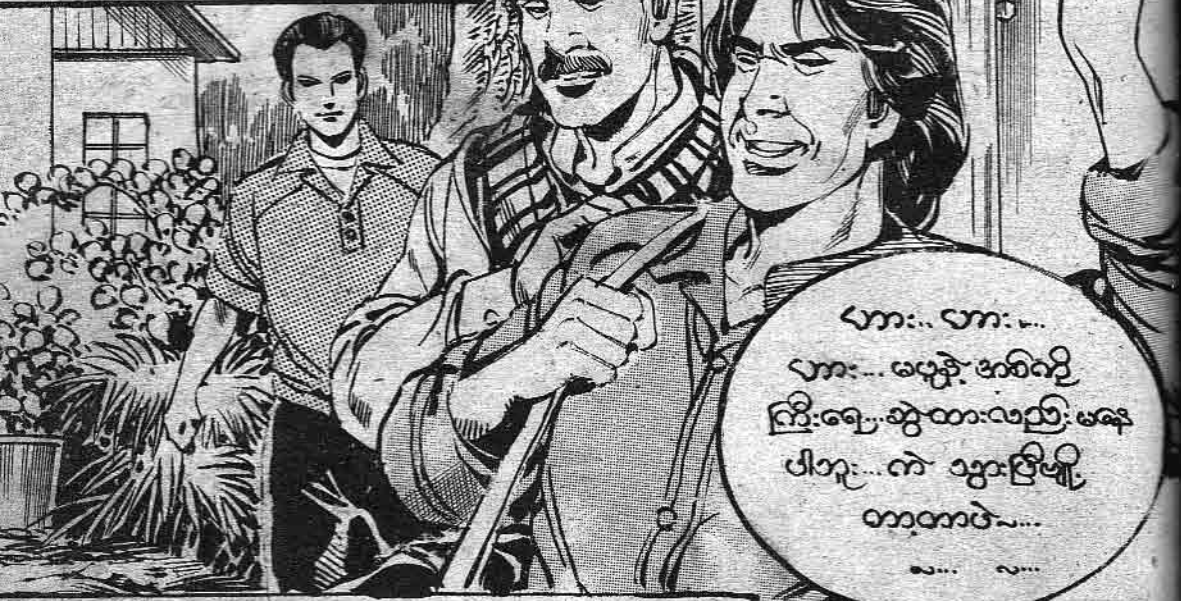

မင်းအဖေက
ငါ့ကို နှိုးမ ယူဝဲ... ငါက
မယူချင်ဘူး အဲဒီတော့ မင်းက
ငါ့အား ယူလှိုက်... ငြီးတော့
မင်းအဖေနဲ့ ကစားဖော် ကစား
ဖက်... ရအောင် ကလေးတွေ
ကပ်ပြုကြီး ရွေးပေး
လှိုက်စမ်း... ~... ~... ~... ~...

ဟဲ...
ဒီကောင်... သွားမှာ
သွားစမ်းပါကွာ...
~... ~... ~... ~... ၇၁

ညိုဖြူသူ၏ နောက်လှောင်နေမှု
ကို ဦးဘန်းထိုက်က ခြုံချ၍ လှောင်စိုး
ခြံမြစ်ကို တွန်းသွတ်လေသည်...

ဟား... ဟား...
ဟား... မပုခွဲ အစ်ကို
ကြီးရှေ့ ဆွဲထားလည်း မနေ
ပါဘူး... ကဲ သွားပြီဗျာ
တာ့တာပဲ...
... ..

ဘန်းကြွယ် မှာ ဖျော်ခွင့်မှာ နှိုက်ဆက်ပြီး ထွက်သွား
လေတော့၏... သူ သွားလိမ္မော် စရီးအာတွက်... နောက်
ကိုယ် လှည့် မကြည့်ပါလေတော့... ..

ဦးဘန်းထိုက် တို့ သားအဖ
မှာသာ... လေးကြည့် ကုန်ရစ်ခဲ့
ကြရတော့၏... ..

ညီငယ်၊ ညီတော်မောင်
အိမ်မှ ထွက်သွားပြီးနောက်
ပြုံး... ပြုံး... ပြုံး...
အိမ်ထဲမှ အိမ်ပြင်သို့
ထွက်လာတာ... ~

တရားစာအုပ် ဖတ်လိုက်... တရားရွေးချား နားထောင်လိုက်နှင့်...
တစ်နေ့ တစ်နေ့ အချိန်ကုန် စေ့လေသည်... ~

တစ်ဦး...သူ တရား
စာအုပ်တစ်အုပ်ကို
ဖော်နေလို့... ..

အဖေ...
သား နင်က ဗြိတိတစ်စုံက
တော... အလုပ်ရုံက
သွားဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး
အဖေဗေ သွားလျှိုက်
တော...

နောက်ပြီ
အဖေ မင်လာဆောင်မှာ
ကျောင်းတစ်ခု... ..
သူငယ်ချင်းတွေလည်း
ပြန်ခွဲမှာမို့ပါ...

ဟင်...
ဘာဖြစ်လို့
လဲ... သား...
... ..

သားရဲ့
သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်
မင်လာဆောင်ရှိလို့ပါ...
မသွား မဖြစ်သွားရမယ်
ပွဲ... ဖြစ်နေလို့...

ဪ... အေး...
သွားပေါ့ သားရယ်...
အာရည်ရုံကို အာဖေဗဲ
သွားလို့က ပါမယ်...
~... ~...

အာဖေ
နေ့ဈေးကောင်းတဲ့
လား... သား သာမေး
တွေ... ဝယ်ပေးရဦး
မလဲ...
~... ~...

ရတယ်...
သား... အာဖေမှာ
အင်္ကျီပါသေး
တယ်... ဘာမှ
မလို့ဘူး...
~... ~...

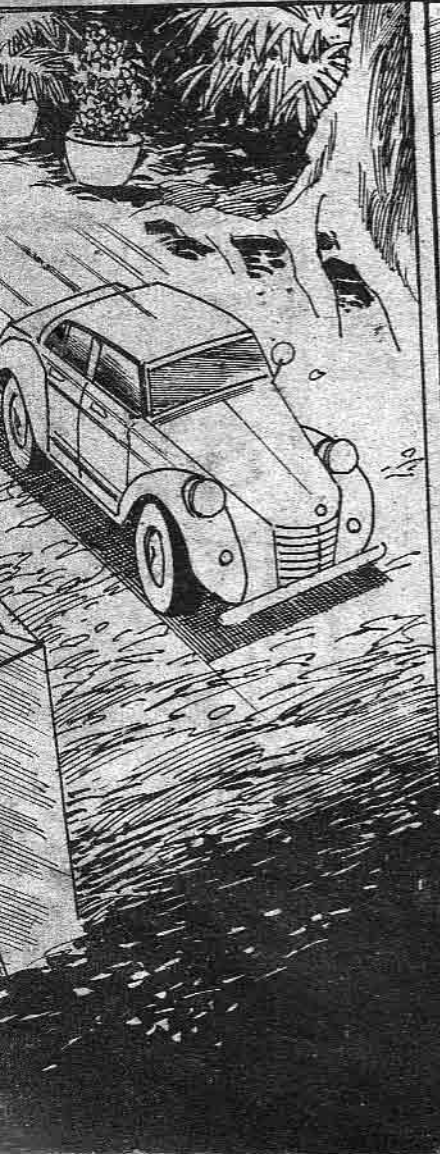
အီဆို
သား... အိမ်ကော
မယ်... အာဖေ မနက်
အစောကြီး ထွက်ဖို့
စီစဉ်ထားလို့...
~... ~...

ဪ... အေး... အေး...
သွားအိပ်လေ... ၇၅
သွား... သွား...
~... ~...

နောက်တစ်နေ့မှာလော... ..

အား ဖြစ်သူ မင်္ဂလာဆောင်သွား
ဖို့... ဖြစ်သဖြင့်... ဦးအုန်းထွိုက်မှာ
အလုပ်ရုံသို့ ကိုယ်တိုင်ကား
မောင်း၍ ထွက်ခွာလေသည်... ..

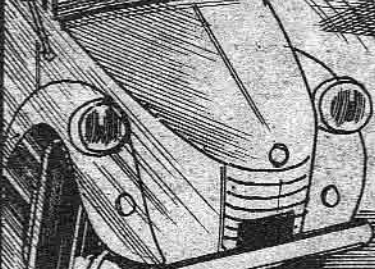

ကမ်းနားတစ်ဦး၏ အခြေအနေ... ကားရှင်အဖွဲ့
ကားရှင်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကား မောင်းလေသည်

ထိုစဉ် ကုန်တင်ကားကြီးက မဆင်
မခြင်... ကျော်တက်လေသတည်း...

ဒီသန်းထိုက်မှာလည်း...
အလန်တင်ကား ဖြစ်သွား
တာ... စီပာတိုက်ကို ဆွဲ
ဆွဲလျက်ရတော့၏...

လွတ်သည့် ဆိုရုံမျှပင်...
ဦးအင်းတိုက် ထိုက်လန်ဖု
ဖြစ်သွားဖြင့် နှစ်အား
ရင်ခွန်နှိမ်း ဖြစ်လာသည့်
ဖြစ်၍- လမ်းချို တစ်ခု၌
ထိုင်ရပ်လျှောက်တော့၏...

ထိုနေ့က ဗိုက်ကို တညှိငြိမ်စွာ
စုစည်းလျှောက်ပြီး ကားထဲမှထင်
လျှောက်ကာ... အနီးရှိ ဆိုင်လေးထဲ
သွား... လှမ်းဝင်ခဲ့လေသည်...

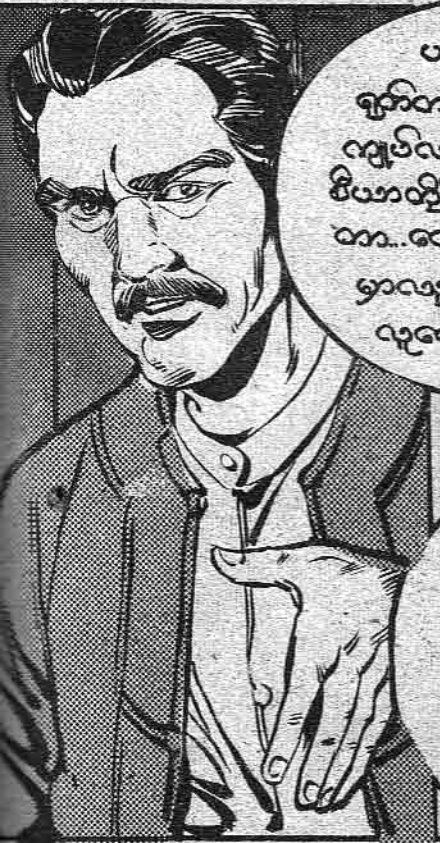

ဦးတော့...
လက်ဖက်ရည်
လို့... မှာယူကာ
လျှောက်၏...

ဟာ...
ဦးကြီးဗျာ...ကံကောင်း!
ရဲဘော်က ကျွန်တော်က
တိုက်မိပြီးတောင်ထင်
ရဲဘော်က...
~... ~...

မရှေးမနှောင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဝင်လာခွာ
ပြောလေသည်...
~... ~...

ဟွတ်တယ်...
ရှက်တရက်ဆိုတော့...
ကျွန်လည်း လန့်ပြီး
ဒီဟာတိုင်း ဆွဲကွေ့လိုက်
တာ...တော်ပေးရဲ့ ဒီဟာကို
မှာလည်း ကားတွေ
လူတွေ မရှိလို့ပေါ့!...

ဒီကုန်တစ်ကားတွေက
ကားကြီးတယ် ဆိုပြီး...
ရမ်းကိုရမ်း တယ်ဗျာ...
အဲဒီလိုပဲ.. အတင်းကောက်
တက်...မကြာခင်မှာ ဒီနားမှာ
ကားတိုက်မှု ဖြစ်တယ်...

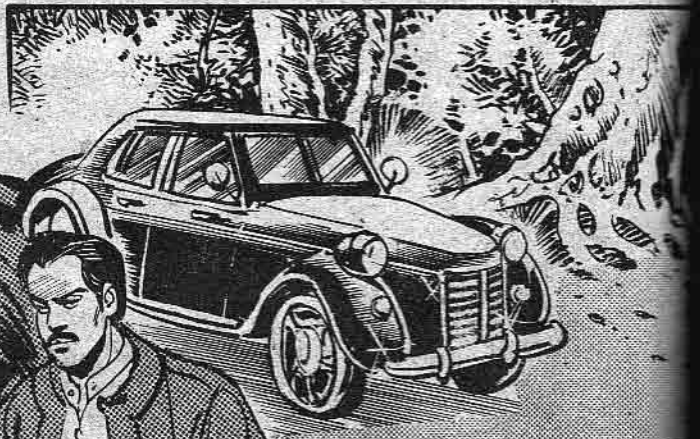

ထိုကုန် ပြောရင်း
အနီးရှိ ခုံမှာ
ထိုင်ထိုင်လိုက်၏...

ဦးသန်းထွန်းက မှာ ရှိနေတာ မပြောဘူး...
အလုပ်ရုံမှာပဲ ထွက်လာတဲ့မှာပင်
ဦးရဲခင်မိတ် ဖြစ်နေခဲ့ရာ ယခုကဲ့
သိ...တွေ့ကြုံရသေးအင် ချစ်ရဲ
သက်ရမည်ကို ကြောက်လနာသတည်း...

ထို့ကြောင့် သနားတုံ့ပြန် သတည်း...
လက်ဖက်ရည်ကို ဆွဲမိမှ ထွက်လာ... ကားကို
အိမ်သို့ ပြန်မောင်းခဲ့လေတော့၏...

အိမ်ပြင်ထဲ ပြန်
ရောက်မှပင် ဦးရဲ
မိတ်တို့ ခြေသွားရ၏..

ငါ့ကို...
အစ်ကိုကြီး...
အလည်ရုံသွားတာဆို
ချက်ချင်းကြီး ဖြန်လာ
ပါလား...

အင်း...
ဟုတ်တယ်...
မပြည့်...

ဒေါ်ငယ်တို့နောက်
တောက်တောက်ဖြူ
တာနဲ့ လမ်းတစ်ဝက်
ကောင်... ဖွဲ့ပြီး ဖြန်
လာတာ...

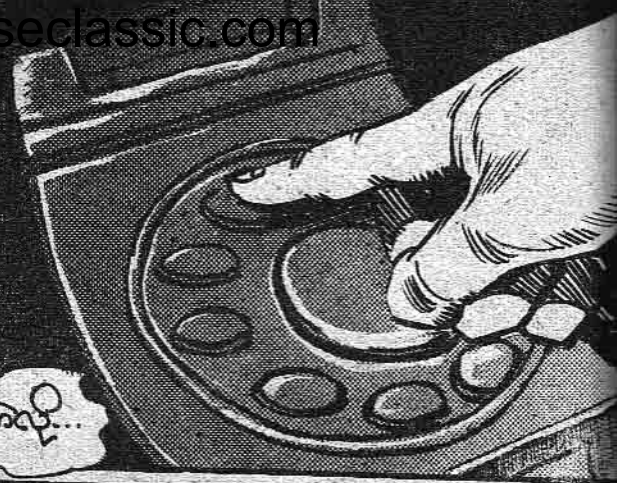
အို...ဟုတ်လား
ဒါဆို ကျွန်မ...
သံဗုရာရည်ဖောက်
လာမေးမယ်...တောက်
လွှဲကိစ္စဒေါ်ငယ်ကြည့်
သွားမှာပါ...

အင်း...အင်း
ကောင်းတယ်

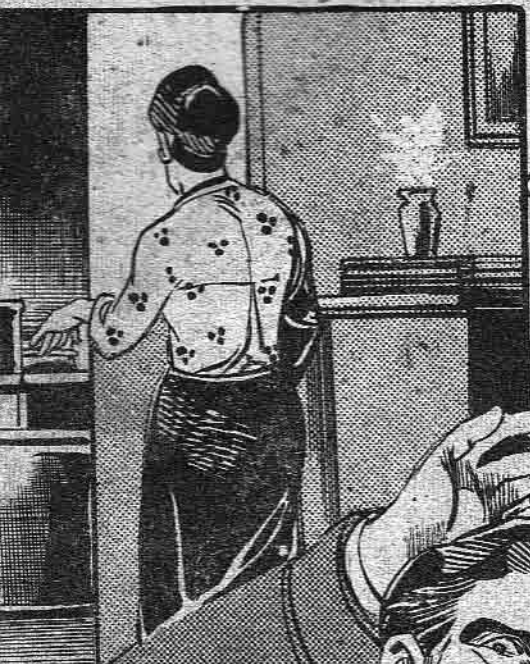

ဒါဆို...
ကျွန်မ သွားဖော်
လွှဲကိစ္စမယ်

ဒေါ်ဥဉ် နောက်ထဲ...
ယဉ်ဉ်... ပြီးသနားထိုက်...
နံပါတ်များကို လှည့်စေ... အလှည့်
ရုံတို့ ဆက်လျှောက်လေ့လာပြီ... ..

ဟာ...!

အေး... အကျွန်ုပ်တို့
လား... ငါမလောတော့
ဘူးဟာ... မင်းတစ်ဖန်
ခန့်ခွဲပေးလို့က်...

ဟုတ်တယ်...
ထိပ်နေမကောင်းခွင့်
ကန့် ငါလမ်းက
လှည့်ပြန်လတာ... မင်း
ဖြစ်တယ်လော...

အေး... အေး...
ဒါပဲ... ဒါပဲ...

ပြောပြီးတော့
ပြီးသန်းထွက်
နောက်ခွက်ကိုဖြန်
လှထားလေ့ရှိ၏...

ကျော်ကြီး ဆိုသူက... အလွတ်သမား
များထဲတွင် ငါအရင့်ဆုံး ဖြစ်ပြီး
သူတို့ မိသားစု၏ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဟု
စိတ်ချရသူဟုပြောပြီး ဖြစ်လေသည်။

အစ်ကိုကြီး
ဖောက်ဖျက်ပြန်
ပြန်...

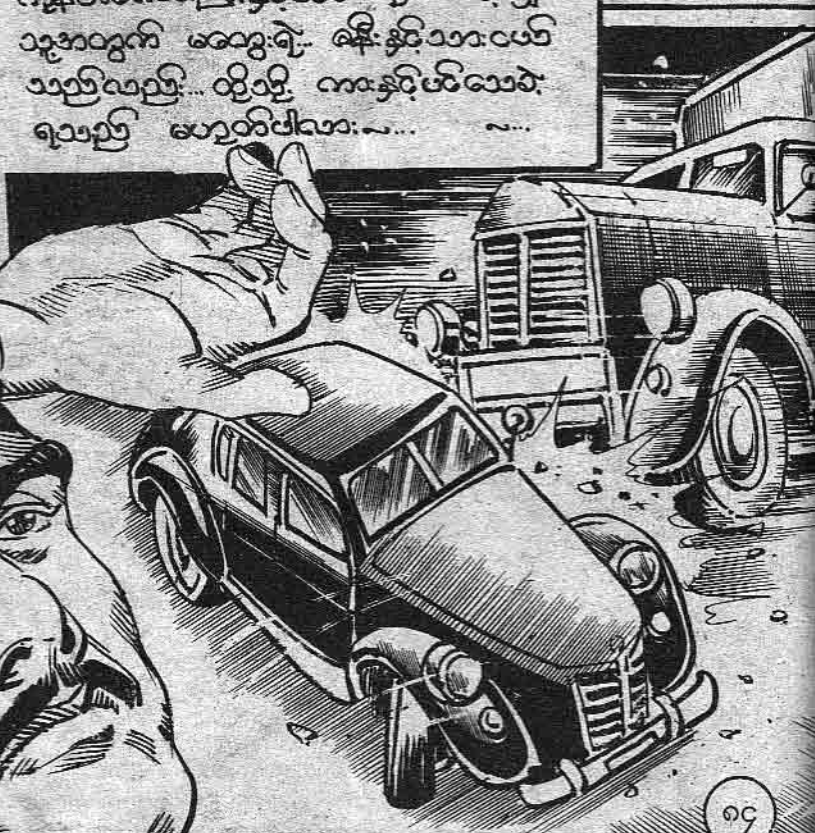

ပြီးသန်းထွက်က... ခေါင်း
ညှိတ်ရင်း ခေါ်ညှိလော
ပေးဖော ယုံမှန်ရုံတို့
မွက်ကို တစ်ဖန်စဉ်
မောချလိုက်လောက်၏...

ထို့နောက်တော့...
ဦးသန်းထွန်းမှာ...စိတ်
ပင်ယန်းစွာဖြင့်...အိပ်ခန်း
သို့...တန်းဝင်လျက်...
မြေနေထိုင်လာသည်...

ကုန်တင်ကားကြီးနှင့်သာ တွဲကပ်ခဲ့ရာတွင်
သူ့အတွက် မတွေ့ရ... ခန်းနှင့်သာလျစ်
သည်လည်း... ထိုသို့ ကားနှင့်ပင်သေခဲ့
ရသည် မော့ဝင်ပါလား... ~... ~...

အင်ဂျင်ပါလာသော တို့ကြောင့်ကြည့်
သည် သူ့အဖေအတွက် ဆွဲငါး
လွန်းသည်ကို... ဖြစ်စဉ်စားမိ
လေသည်... ~... ~...

အကူပိုင်
ဝင့်ကြွေးဆိုတာ...
ရှောင်ရဦး မရဘူး ဒကာကြီး
အလကား ရေခဲလှီးလည်း
မရဘူး... ပေးဆပ် ဖြီးမှ
ကြေတာ...

စာရာတော်၏ မိန့်ကြားမှုကို
ဖြစ်လေပြီ ကြားပေးဆပ်ကာ
ရင်ထဲက အထွဋ်လှီးမောင်
အသက်ကို ဝဖန်ဆင် မနည်း။
နေ့ရလေသည်... ~~~

ဟူး...
တကယ်မိလွယ်
ပါလား... ဒွက္ခ
ဒွက္ခ...

နို့တံဆွ ရေခွက်ခြင်း
အိမ်ပျော်အောင် ကြိုးစား
အိမ်ပျော်ရလေသည်... ~~~

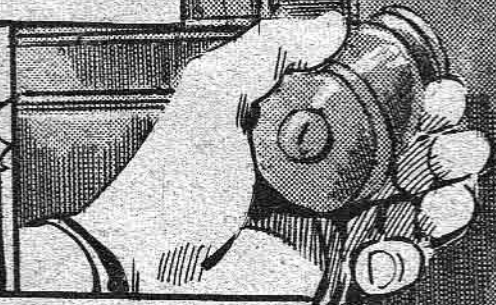

အစ်ကိုကြီး...
အစ်ကိုကြီး...

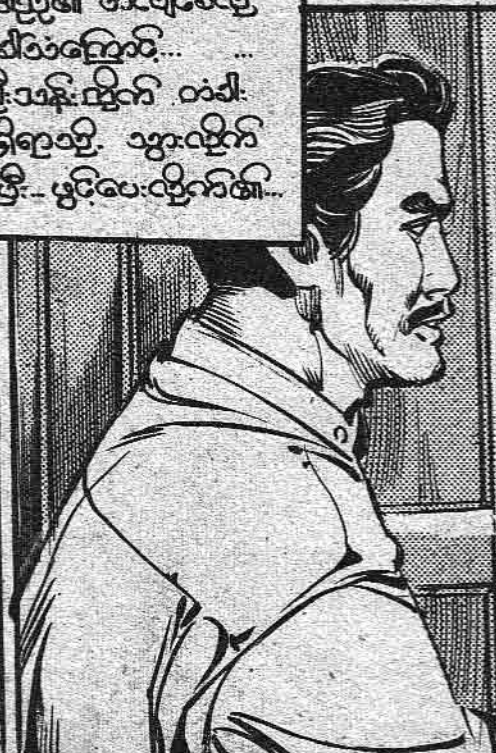
အစ်ကိုကြီး...
အစ်ကိုကြီး...

တံခါးထွာသံနှင့် ခေါ်သံတို့ကြောင့်...
ဦးဖန်းထွိုက် အော်သံနဲ့ လန့်နိုး
သွားရလေတော့ပြီ... ..

အစ်ကိုကြီး
တံခါးဖွင့်ပါဦး...

ခေါ်ပျို၏ အသံဖိလေပြီ
ခေါ်သံကြောင့်... ..
ဦးဖန်းထွိုက် တံခါး
ခွဲစုတ်ပြီ. သွားထွိုက်
ပြီး... ဖွင့်ပေးလိုက်၏...

ဘာ...
ဘာဖြစ်လို့လဲ
မပြု...

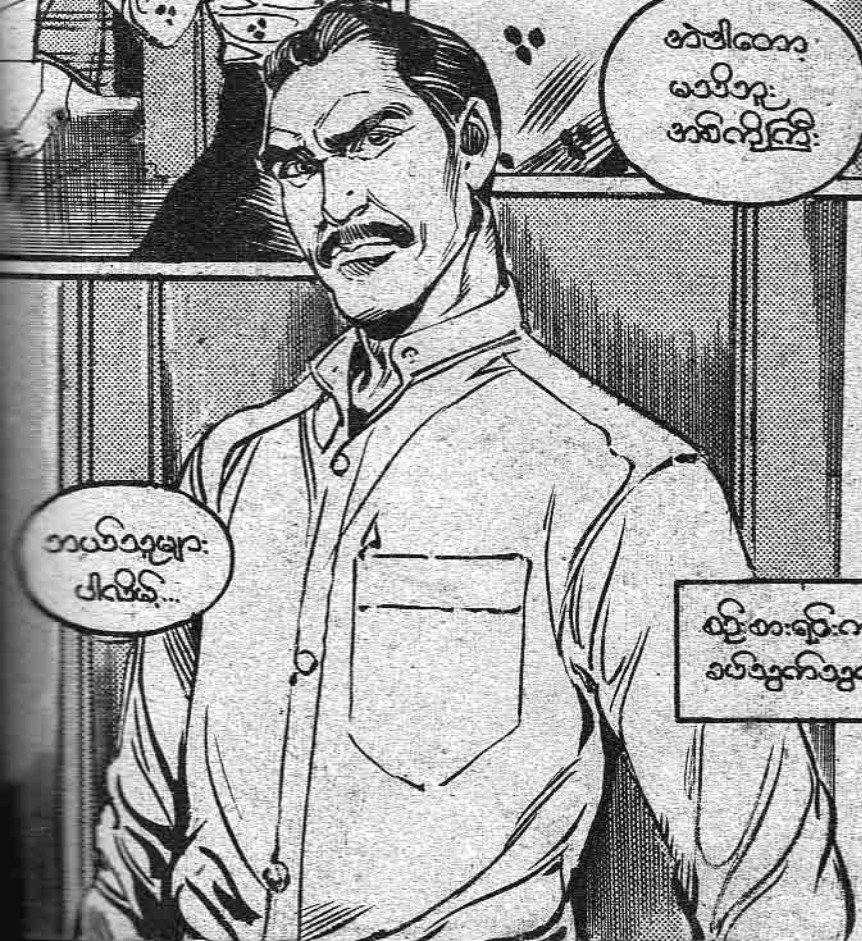
တယ်လီဖုန်း
လာနေတာလား...
အစ်ကိုကြီး...အရေး
ကြီးလို့တဲ့...

တယ်လီလား...

အဲဒါတော့
မတီဘူး
အစ်ကိုကြီး

ဘယ်သူ့အား
ပါလိမ့်...

မိမိစားရက်က အိမ်ရှေ့ဆုံးပဲ
ခပ်သွက်သွက် ထွက်ခွာမည်..

အထွတ်ချွန်ကို တစ်ခက် မသွားမီ
ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲဟုသော...
အရေးဖြစ်... ဖြစ်... ကောင်းကင်
လျှောက်မိတော့၏... ~... ~...

ဟဲလို...
ဦးအုန်းထွိုက်
ပြောနေပါတယ်
ဆီဖျား...

ဦးအုန်းထွိုက်...
ဆီဖျားသား ကောင်းဆက်
ခုန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အရေး
ပေါ်ပြန်မှာ ရောက်နေ
တယ်...

ကားဖောက်လို့
ဒက်ရာဖြစ်ထန်တယ်
အခြေလားဦးပါ...

ဟွ...
ဟွတ်...ဟွတ်က...
ကွန်တော် သား...
သား...

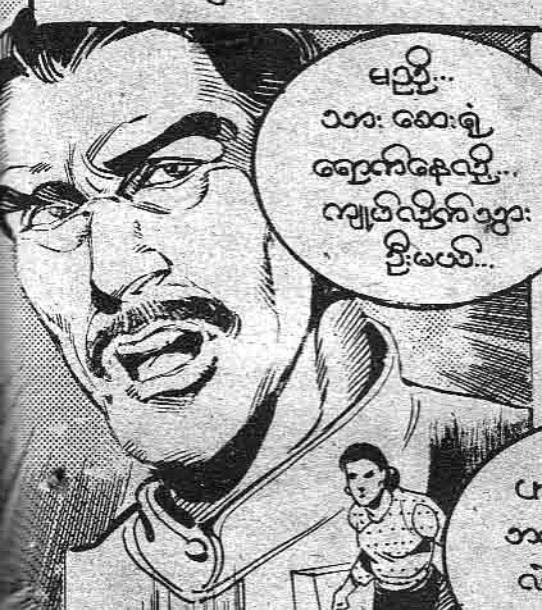
ဦးအုန်းထွိုက်မှာ ဖြစ်ခွက်ကြီးကို
ကိုင်ဆွမ်း ခြောက်စောက်စောက်
ဖြစ်သွားရလေတယ်... ~...

အစ်ကိုကြီး
အစ်ကိုကြီး...ဘာ
ဖြစ်တာလဲ..

ခေါ်ပျဉ်၏ အသံကြားမှ ပြီးဖမ်းထွက်
သတိလဲပွားဖြိုး... ..

မပျဉ်...
ဘာ: စော:ရုံ
ရော့ကနေလို့..
ကျွမ်းဝင်ပွား
ဦးမယ်..

ဟင်... ဘယ်
ဘယ်လိုဖြစ်တာ
လဲ.. အစ်ကိုကြီး
ရယ်..

မဟိဘူး...
အိမ်ကြည့်ထား
တော့..

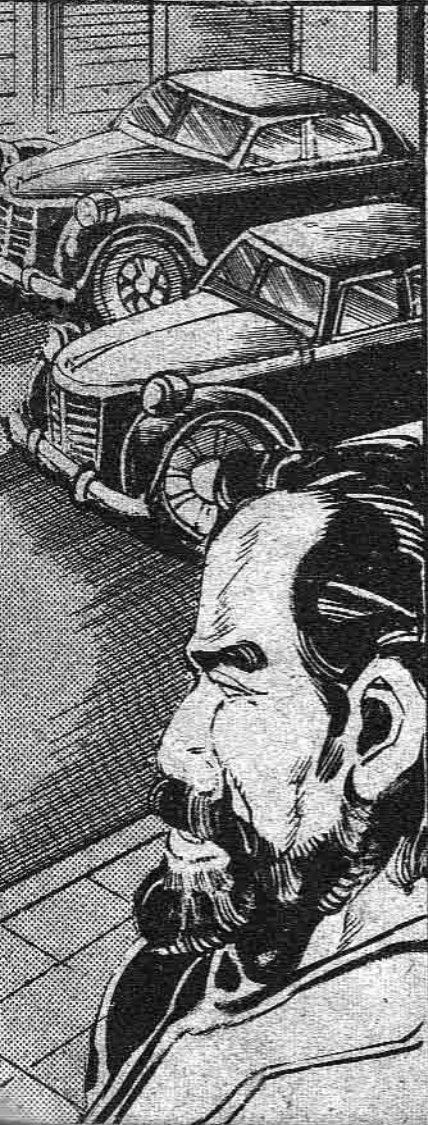
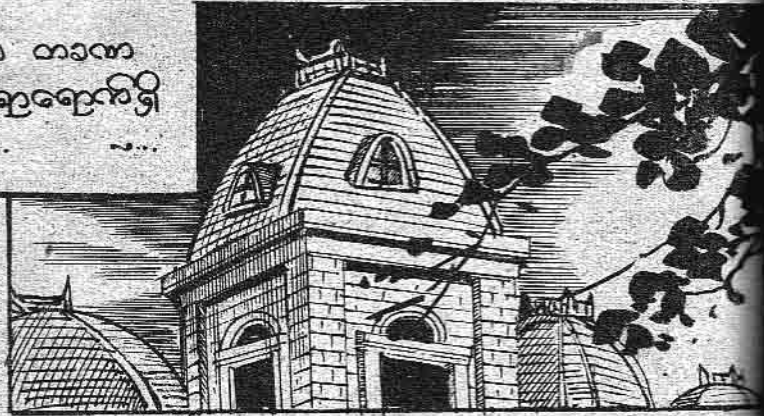

ပြီးဖမ်းထွက် ကနဲ:ကတနဲ:
ဗြော့ရင်: ဗြော့:ထွက်ခါတော့၏... ၈၉

ထိုနေ့ကတော့
လားပေါ်တက်လာ
အဖြန့်ခွန်းဖြင့်...
မော်ယွက်ခဲ
တော့၏... ~~~

ယားရော့ဒ်စ် ပြီးပတ်စ်ထိုက်မှာ ကာလာ
အထွေးမှာပင် ဆေးရုံကြီးရှိရာရောက်ရှိ
ခဲလေတော့၏... ~~~

ဟာ...
အနီကယ်...
ရောက်လာပြီ...

ဦးစွာ ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဖမ်းဆီး ဖမ်း
ပေး... ဦးစွာ ဖမ်းဆီးပစ်
လား... စိတ်မကောင်းစွာ ဖမ်း
ဆီးပစ်လား...
... ..

မောင်မောင်ကို
ဖမ်း... ဖမ်းရဲ့ မင်္ဂလာ
ဆောင်ကို သွားတာ... အခု
သားတစ်ယောက် ဖြစ်ရ
တာလဲကွယ်...

ကျောင်းက
သွားရင်း ဝေလေပေးပြီး
ဆွဲမိကြတော့ မင်္ဂလာ
ဆောင်ပြီးတဲ့အခါ
နေကြပါတယ်
အနိကယ်

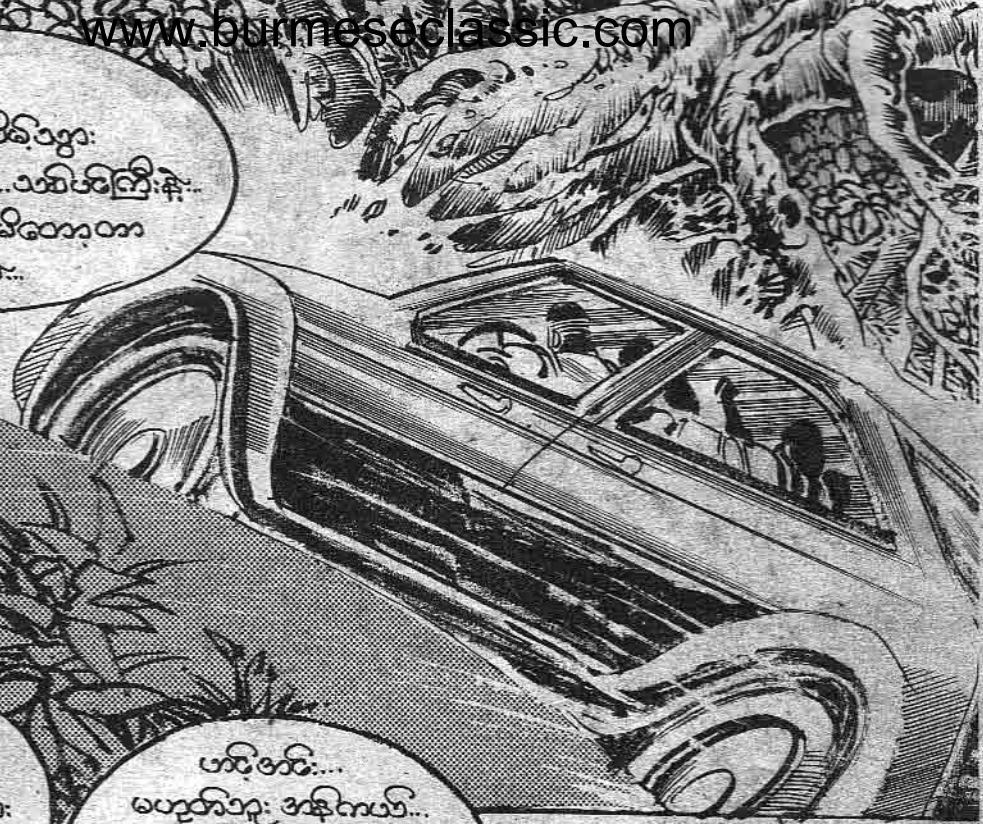

ဦးတော...
ပျော်ကြမယ်ဆိုဦး
ကားနှစ်စီးနဲ့သောက်
စားဦး... ဖြန်ကြ
ရင်းက...

သူတို့ကက
အာရှက ကျွန်တော်
တို့က နောက်က... အဲဒါ
ဘယ်လို ဖြစ်ဖွားတယ်
မသိဘူး...

လမ်းဖြောင့်ဖြောင့်...
ကြီး... မေးနေရင်က...
သူတို့က... ရုတ်တရက်
ဆွဲကွေ့ပြန်တာတွေ
ရုတ်တရက်...

ဦးတော...
ဇောက်ဦးလမ်းသွား
တာ...ဘေးက...သစ်ပင်ကြီးနဲ့...
ထိဆောင်မိတော့တာ
ဇ...

အခုကမူဦး
မောင်လှိုင်များ
လာကွယ်...

ဟင်အင်း...
မဟုတ်ဘူး အနီကယ်...
ကောင်ဆက်က...လှုံဝ
အခုကပေမောက်ဘူး...အဲဒါ
ကြောင်မို့လည်း သူကား
မောင်တာကို အားလုံးခွင့်
ပြုလို့ကဲကြတာ...

အဲဒီနေ့တွေကို ၉၃
ရှောက်တဲ့အခါလျ
မှပဲ ရှက်တာရက်စွဲ
ဖြစ်သွားရတာပါ...

ပြီးသန့် ထိုက်မှာ ဆောက်ကွဲ၏
ဝကားကို နားထောင်ခြင်း
ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဒဏ်ရာ
များနှင့် သာသိမေနေသော
သားဖြစ်သူကို လှမ်းကြည့်
ပြီး... မျက်ရည်ရစ်ဝဲစွာ
ကြည့်နေမိသည်... ~..

ကောင်းဆက်ဖာ
သားဖြစ်တယ် မသိဘူး
ကားကို မောင်းနေတာ
အဲဒီလမ်းဆုံလည်း
ရောဂါရော...

ဟာ... မည်းမည်း
ကြီးလို့ ဒေါက်ကြီး...
ဒီဟာတိုင်းကို ဆွဲ
ကွေ့လွှဲကိတာ...

ကွန်တော်လည်း
ရှင်ဟရက်ဆိုတော့
ခြေမကျင့်မိလက်
မကျင့်မိဘူး..

ကွန်တော်
လည်း... ခဲဒီ
မည်းမည်းကောင်ကြီး
ကို...တွေ့လို့ကဲပြီ
ကားနဲ့လဲပေါ့သွား
တော့တယ်..

ဝကားအဆုံးမှာပင်...
ငြိမ်းနိုးထိုင်ရာ...
ပိတ်တံခွာ ခြေကွဲအား
ချေခွက်မိလေတော့၏...

ဒုတိယ... ငါ့ရဲ့
အာဟာရဗဟိုလ် ကံကြမ္မာ
ထိုင်လာ... ဇနီးနဲ့ ဝမ်း
နှစ်ယောက်ကို... ဆုံးရှုံး
ပေးဆင်တိုက်ချင်ပါ
ပေါ့လား...

အခုဆို...
ငါ့အဖေ့... ငါ
အဖေ့... ရွှေကပ်
ကော့ပေဟ်ထင်
ငါ့ရဲ့...

အဲဒါက ဘာလို့လဲ... ကောင်းဆင်နွှဲရင်...
အဲဒါက... ကောင်းဆင်နွှဲရင်... အဲဒါက...
အဲဒါက... ကောင်းဆင်နွှဲရင်... အဲဒါက...

သူ့ဘဝအတွက်...
တစ်ခုခု... အဲဒါက...
အဲဒါက... ကောင်းဆင်နွှဲရင်...
အဲဒါက...

အဲဒါက... အဲဒါက... အဲဒါက...
အဲဒါက... အဲဒါက... အဲဒါက...
အဲဒါက... အဲဒါက... အဲဒါက...

တန်းတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြ
သွား၏... ဧည့်သည်များ ရှင်းသွား
ချိန်၌... ဦးသန်းထွန်း အားငယ်
ဖိလန်စွာ အငေးသားထိုင်နေစဉ်...

အစ်ကိုကြီး...
ဟင်...
သန်းကြွယ်... ဆီး...
ဖြန်လာတယ်...

ဟုတ်တယ်
အစ်ကို... ကျွန်တော်
အချိန်မီ ဖြန်ရတာ
တာ...

ဘာ... ဘယ်လို
အချိန်မီ...

ဟုတ်တယ်
အစ်ကို...

ကျွန်တော်
အစ်ကို့ဆီက ဒီကံစီ
ထွက်သွားတာ အသိတရား
တွေနဲ့... နောင်တပိတ်နဲ့...
ကျွန်တော်ရဲ့ နှိုးစွဲတဲ့...

ဒါပေမဲ့...
ဘိုးမိတ္တူက... သူ့ဆီ
ရောက်တော့... မင်း
ပြန်တော့ မင်းအစ်ကိုနဲ့
သွားနေ... မင်းအစ်ကိုရဲ့
ပေးဆပ်စရာတွေကွဲ
နေတယ်တဲ့...

ရသေ့ကြီး...
ဘိုးမိတ္တူဆီမှာ... တပည့်ခံ
ရသေ့ဝတ်ပြီး တရား
ဒုကားထွက်ပေးစဉ်း
ရည်ရွယ်ချက်နဲ့
ပါ

ဘယ်လို... မင်းရဲ့
ရသေ့ကြီးက... ဒါ
ပေးဆပ်စရာတွေကွဲနေ
တယ်... ဘိက္ခုနီက
ဟုတ်လား...

ဟုတ်တယ်
အစ်ကို ဘိုးရသေ့က
မင်းအစ်ကို နာမည်
သနားထိုင် မဟုတ်လားတဲ့
ကျွန်တော်ကလည်း
ဟုတ်တယ်ပေါ့...

အဲဒီမှာ ရေသေ့ကြီး
က... အဖြစ်အပျက်
အဖွဲ့ကို ရှင်းဖြူ
တယ်...

လွန်စွဲတဲ့
သိင်္ဃာတေ့နန်းကလည်း
မင်းအစ်ကို နာမည်ဟာ
ပန်းတိုင်ကပဲ... အဲဒီတုန်းက
အချင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းရဲ့
မိဘားစုနဲ့ သူဟာ ဖီးမွားရေ
စင်တုတ်မက်လွယ်ခဲ့ကြ
တာပေါ့...

အဲဒီလို
လွယ်ရင်းက သူတို့
နှစ်ဦးရဲ့ အကျိုးဖီးမွား
ဖြစ်ထွန်းမှုကို မနာလိုတဲ့
လူတွေက ပျက်လွှဲပျက်စီး
လွယ်ကြတော့တာပဲ...

ဒီမှာ... ကြီးပန်းထွက်
ဆင်းဖျားကသာ... မနား
မနေ ဂရုတစိုက်တယ်...
ဆင်းဖျားဂရု ထင်းကြိုင်
ကတော့...

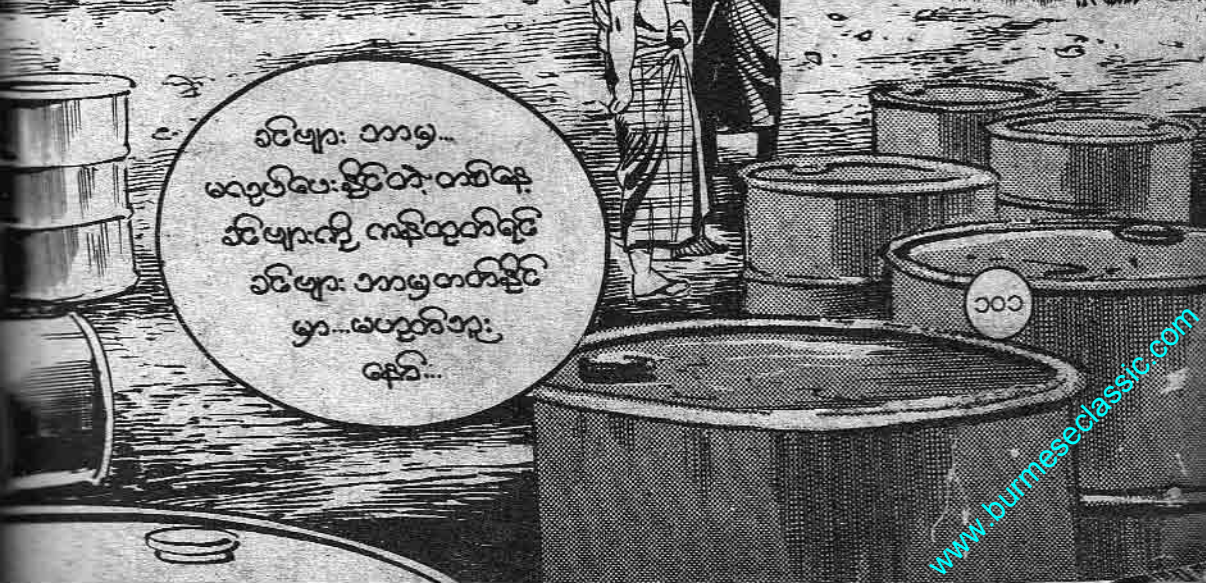
သူ့မိသားစုနဲ့
ပျော်နေမော်
နေတာနော်...

တစ်ချိန်ကမှ
ဆင်းဖျားကို ဘေးဖယ်
မထားဘူးလို့ ခြောက်
လို့... မရဘူး...

ဆင်းဖျား ဘာမှ...
မရတတ်ပေ... နှိုင်းတဲ့ တစ်နေ့
ဆင်းဖျားကို ကန်ထွက်ဖို့
ဆင်းဖျား ဘာမှ တတ်နိုင်
မှာ... မဟုတ်ဘူး
နော်...

ကျောက်တိုင်ကြီး
 တောင်... နှိ ဗီများလော့...
 ဟိုင်ဆိုသလဉ် အသွေးအသား
 တွေ့နဲ့ လူဟားဖြစ်တဲး
 ဒါနဲ့ထိုက်လည်း ကြာတော့...
 အများစကားကို
 နားပေတင်စီးတော့တာ
 ပေါ့...

အဲဒါမှာ...
 သူဟား... မနုဏဉ်သူ
 တွေ့နဲ့ သွေးထိုးစကား
 ကြောက်... မဖွားပတ်တဲး
 အဖွားကြီးကို လျှာပွန်
 မိတော့တာပဲ...

သူ့အစွယ်ချင်း
 တင်းနိုင်တိုရဲ့ မိသားစုကို
 ရက်စက်စွာ အကောက်ကြို
 သက်ဖြစ်မိလျှက်တယ်...
 ဆွဲပါတော့...

အခု... ဒီဘဝ
ရှောင်တော့... မင်း
အစ်ကိုဟာ... ဝေးဒီ ဒုန်းထွက်
ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ပဲ လူဖြစ်
လာပြန်တယ်လေ...

ဒီတော့... မဂ္ဂ
မနပ်... လိုက်တာနဲ့... နာမ်
ပေးတာထက်... သူ့သူငယ်ချင်း
က... ခုချိန်မှာ ပြန်တွေ့နေပြီ
လေ... ဒါကြောင့် မင်းအစ်ကို
နားမှာပဲ.. မင်းပြန်...
စေထိုက်တော့ပါ...

အဲဒါနဲ့...
လှည့်တော်လည်း
ရသေးကြီးနဲ့ စကားကို
နားထောင်ပြီး အစ်ကို့ဆီ
အဖြန်ဖြန်လာခဲ့တာ
ပါ...

မင်း၊ ဖြစ်လာ
ပေးမယ်လည်း... မင်းရဲ့
တူကတော့... ဒီနေ့မှာ
ရောက်မယ့် ဝတ်လဲအိမ်ရင်
ညှိလေးစရာ...

ကျွန်တော်...
ရုပ်ကွက်ထဲထဲကတည်း
က... အဲဒီယကင်းကြားခံရဦး...
အတော်စိတ်မကောင်း၊ ဖြစ်ခဲ့
ရတယ်...

ဒါပေမဲ့
အထိကွဲရယ်... ကတိရှိ
တဲ့... ဝဋ်ကြွေးကွဲ...
ပေးဆပ်ရတာကွဲက...
ကြွေးအေးခြင်းကတိမျိုး
ပါတဲ့...

နို့မို့... ဘယ်
အချိန် ဖြစ်ပေးဆပ်ရမှန်း
မသိတာကွဲက... နို့ရိုမိ...
ကြွေးကလေးနဲ့နေစရာပဲ
လေ...

ကျွန်တော်တို့ရဲ့...
ဂေါတမဗုဒ္ဓကောင်မှ...တစ်ဒါတဲ...
ထိုကြော့ အတွက်... နိဗ္ဗာန်ထိ
ပါနိုး... မဖြစ်မနေကို ပေးဆပ်
ခဲ...ရတာပဲ မဟုတ်လား...

အင်း...ငါ့ညှိ
ဗျီး...ကယ်ချုပ်ပေမယ်
ဒီလို စကားမျိုးတွေ
ကောင်... ဖြောနေ
တတ်ပြီကို...

ကျွန်တော်လည်း
အစ်ကိုတို့ကဲ့...အတိုင်း ပေးခဲ့
တော့...ပါတယ် ဒါပေမဲ့
အလယ်၌မတော်စွာအား
ရောက်သွားရင်... ရသေ့ကြီး
ဘိုးစိတ္တန်...တွေ... ဖြီး...

ကျွန်တော်ကို
တရားတွေ ဟောဖြီး...
သံသာရော့... ထိုကြော့... ရပေ့...
ပေးဆပ်ရုံတွေ ဖြစ်ကြတယ်...
သူ့ခွဲမှာ တစ်ကြီး...တစ်လယ်
ဖြူရင်း နေခဲ့တယ်...

နောက်ဆုံး
စိတ္တန်ခိမှာ ပညာ
ဆွဲ ယူရင်း... ရသေ့
တစ်မယ်ပေါ့...

ဒါပေမဲ့ သူငယ်ချင်း
 တစ်ယောက်ဆိုက... အခက်
 အခဲကြောင်း... ငွေယူသွားတာ...
 ဘာကြောင်း... အဲဒီအကြောင်း
 ဆင်ခြင်တာနဲ့... အစ်ကို့ဆီ
 ငွေလာတောင်း... ယူပြီး ဖြန်
 သွားဆင်ခြင်တာပဲ...
 ...

တကယ်တော့...
 အစ်ကို့ရယ် လူ့အဝတ်မှာ
 နေထိုင်ရင်... စားဖို့ ဝတ်ဖို့ နေဖို့
 ဆိုတာ... အကြောင်း သိတဲ့အပြင်
 ကြွေးဝါမှု ဖြိုင်ဆိုင်လို့ မှုတွေနဲ့...
 အင်အားမတူတာ မာန်မာန်တွေနဲ့...
 အကူအညီပေးဖို့ ဖြစ်မှန်းမသိ
 ဖြစ်နေကြတာ မပညာပါလား...
 ...

အင်း... ငါ့ညီတောင်း
 အတော်တရား ချနေပြီပဲ...
 အေးကွာ... အစ်ကို့ရယ်...
 ဒီအခန်းက ဝင်ထွက်စရာဆိုလို့
 မင်းတစ်ယောက်ပဲ ဒါ
 တော့သတိ...
 ...

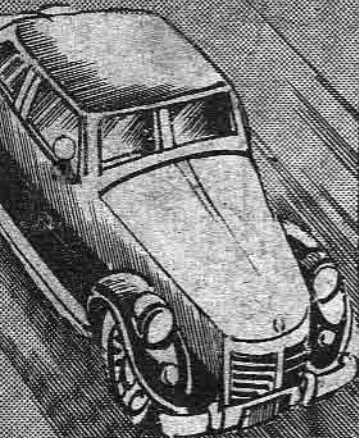
ဒီတော့ လက်ရှိ အိမ်နဲ့ လွတ်ငန်းကို... မီး ဝက်လှည့် တာဝန်ယူပါဦး ကွာ... အစ်ကို့ ဝက်နံ့ ဝက် ချင်တယ်... မျှော်ရင် ဆက်ဝတ်သွားတော့ မယ်...

အစ်ကို့ ဝယ်ကျောင်းမှာ ဝက်မှာလဲ...

အစ်ကို့နဲ့ ရှေးဒီတဲ ကရင်ဖြည့်နယ်.. တောရ ကျောင်းမှာ... ဆရာတော် ဦးပညာအောင်ဆိုတာရှိ တယ်လေ... အဲဒီမှာ သွားဝက်မယ်...

ကောင်းပါပြီ အစ်ကို့.. အားလုံးကို စိတ်ချသွားပါ.. ကျွန်တော် အကောင်းဆုံးဆောင်ရွက် တာလျှင်ပါမယ်..

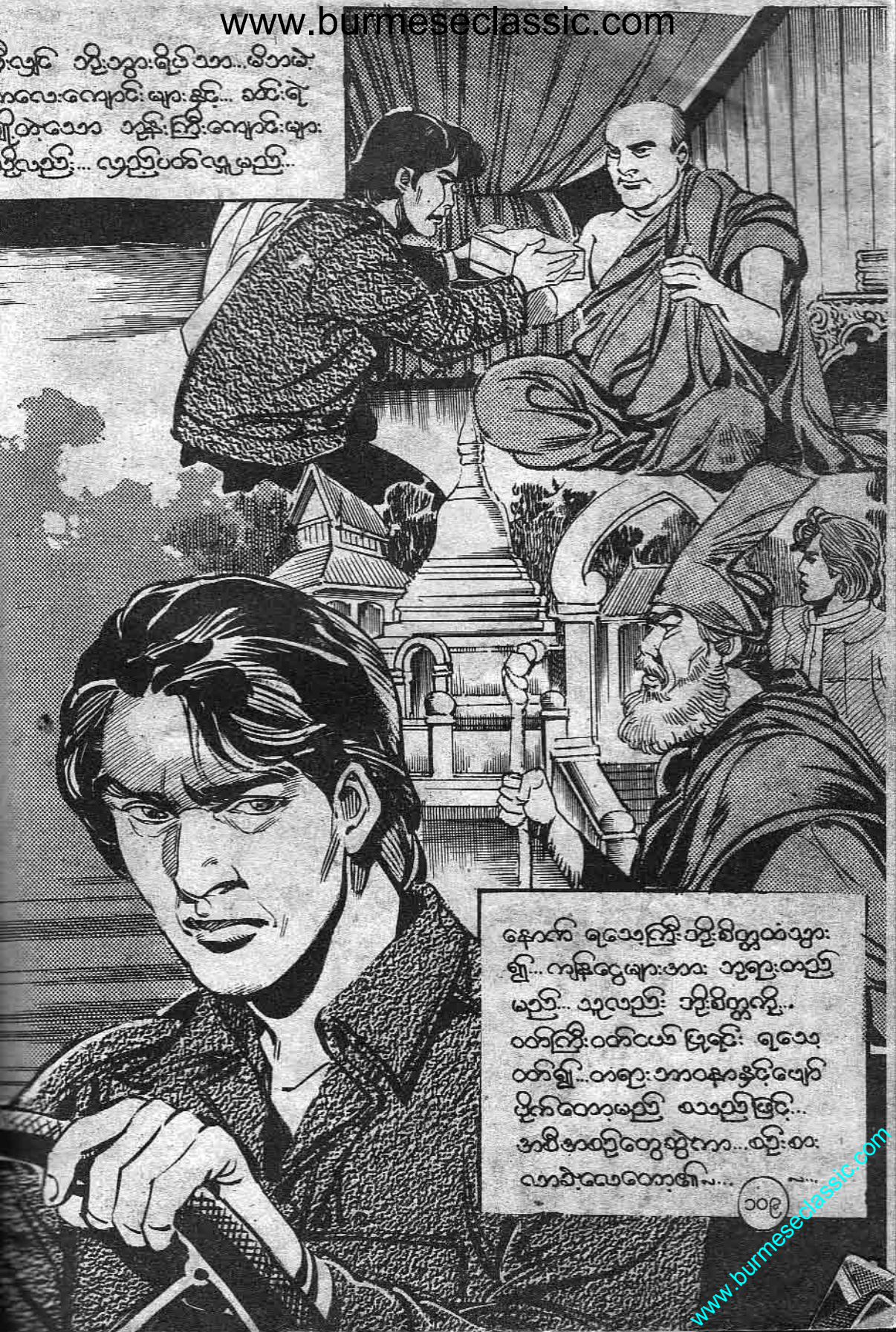
အစ်ကိုဖြစ်သူ ခရီးထွက်
သည်...နေထိုင်သော...
သနားကြွယ်ဖွာ ကားဂိတ်ဖွဲ့
လွှဲကန်ပြီးပေးပြီးနောက်...

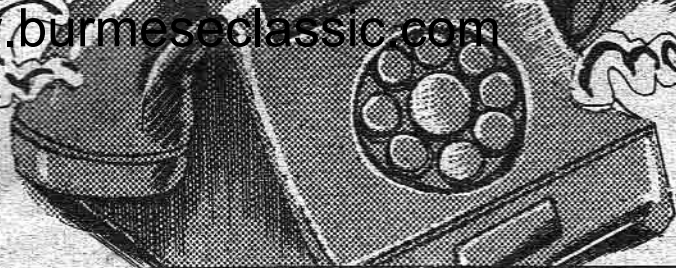
အစ်ကို့တစ်ယောက်
ရုန်းအားပေးပျော်ဗွဲ
ပါပေးပေးသည်... သူ့ကောင်
မိလေသည်... သို့သော်
ပျော်ဗွဲကန်သွားခြင်း
နေအိမ်တို့ကိုရှောင်
မည်... အလုပ်ရုံကို
ရှောင်မည်... ဒေါ်ညိုအား
ရင်းနှီးစားဖို့ ငွေအလှူ
အလောက်ပေးမည်...

အစ်ကိုဖြစ်သူ
ပေးခဲ့သော...
ကားလေးကို
ယောင်ရွက်ပြီး
လေသည်...

မိသားစု ဝမ်းသာရင်သာ... မိဘမဲ့
ကလေးကောင်းများနှင့်... ဆင်းရဲ
ကြုံရသော ဘုန်းကြီးကောင်းများ
ပိုမိုပို... လှည့်ပတ်နေမည်...

နောက် ရသေ့ကြီးဘွဲ့ခံရသူများ
ရွှေ... ကုန်ငွေများအား ဘုရားတည်
မည်... သူလည်း ဘွဲ့ခံရသူ...
ထက်ကြီးဝတ်လမ်း ဗုဒ္ဓစိုး ရသေ့
ထက်ရွှေ... တရားသာဝန်နှင့်ပျော်
ပွဲကတော့မည် သာမည်ဖြစ်...
အစီအစဉ်တွေတွဲကာ... ဝမ်းစား
လာခဲ့လေတော့၏... ၁၀၉

ဤနေ့တက် ထမင်းစားပြီး၍.. စာအုပ်တစ်အုပ်ကို
ဖတ်နေစဉ်မှပင် ဖုန်းသံ ဖြည့်လာသဖြင့်... သူ
ကောက်ကိုင်လိမ့်မိသဖြင့်... ~... ~...

ဟဲလို...
အိမ်နဲ့ရှိပါ
စစ်ဗျာ...

ဦးအုန်းထွန်း
အိမ်ကပါလား...

ဟုတ်ပါတယ်
ကွန်တော် သူ့ညှိ
အုန်းကြွယ်ပါ...

ဦးအုန်းထွန်း...
နေလှည့်က...ကား
ဖောက်လို့ အခု
တံခွန်စေ့ခွံရောက်
နေပါတယ်...

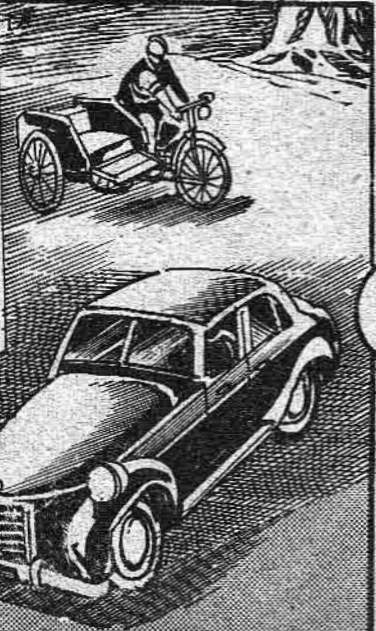
ဗျာ...ဟာ...
ဒေါက်တာတော်တော်
ဗျာ...လား... စစ်ဗျာ...

ဟုတ်ကဲ့
ဒေါက်တာ ဖြစ်ထန်လို့
စိုးမိမိရပါသလား...
အဖြေခံစားလားနဲ့
ကောင်းမယ်...

ဟုတ်ကဲ့
ဟုတ်ကဲ့ အခုတဲ
လာခဲ့ပါမယ်...

သူ့ဆေးခန်းထဲမှာ... အားလုံး...
ကားလေး... မောင်းထိုးပစ်ဖို့...
... <၈> နာရီပင်... ကျော်နေပြီ...

စုံစမ်း... မေးမြန်း... ချစ်...
ချစ်... ချစ်... ချစ်... ..

ကိုယ့်အဖေကြည့်ပါ
လား... ခင်ဗျား...

ဟုတ်...
ဟုတ်လား...

မိတ်မကောင်း...
ပါအု... နှစ်... ကျွန်တော်
တို့... အဖွဲ့... ကျွန်တို့...
ကျွန်ုပ်တို့... စောစောလေး...
ကပဲ... ဆုံး... ပါ
ကယ်... ..

BURMESE CLASSIC

ဆရာဝန်ကြီးများ ထွက်ခွာသည့်နှစ်
ပန်းကြွယ်မှာ... အစ်ကို ဖြစ်သူ့ကို
ရိုဝေဟော မျက်ရည်စတိုး ဖြစ်...
ကြည့်ရင်... ~... ~... ~...

မင်းအစ်ကိုလည်း
မကြာခင် သံသရာ
ခြေထိုး... ဖေးဆာပိရုတော
မယ်... ဒါကြောင့်... မင်း
သူ့အနားကို ဖြန့်
ပေးတော့...

ပြော... ထူးဆန်းစွာ
ပေးဆာပိရုတော အခြေခံတွေ
ပါပဲလား... အစ်ကို့ကံ
အထွက်... ဒီမျှလောက်နဲ့
ကျေပါစေဖို့ ကျွန်တော်
ဆွဲကောင်းပေးပါတယ်
အစ်ကိုရယ်...

BURMESE CLASSIC

အစ်ကိုဖြစ်သူဟာ မပြောရက်ချီ
မပြောစိတ်ပေး... ရသေ့ကြီး၏ ဖိန့်မှာ
တကားက... သူ့နားထဲကွပ် ဗိုက်ထဲထပ်
ချီ... ကြားလာမိပါသလား... ~... ~...

စွမ်းအားချမ်းမြေ့ကြပါစေ.....

